

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 121/Fascicle 5

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 13, 14 i 15 d'octubre del 1998.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PUNT ÚNIC: Debat sobre l'orientació política general del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

5110

EL SR. PRESIDENT:

Conclòs aquest torn d'intervenció, té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Socialista, Sr. Antich.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Aquest és un debat especialment important per tota una sèrie de raons: perquè cronològicament és el darrer d'aquesta legislatura i perquè durant aquests darrers mesos, sense cap dubte, s'han posat a discussió, dins la nostra societat qüestions molt importants que deixen ben a les clares quines són les deficiències que fins ara s'han aplicat per part dels diversos governs del Partit Popular.

Per una part, és ben cert que vivim a una comunitat on els grans números, les grans xifres són satisfactòries. Però d'una altra banda, no és menys ver que per analitzar el vertader estat de la nostra comunitat, si volem ser seriosos, no ens podem quedar amb la visió idíl·lica i superficial que suposen aquestes grans xifres, i tampoc no ens podem quedar amb el voluntarisme del qual ens parlen un any sí i l'altre també. Per saber com ens trobam en realitat, hem d'aprofundir més, hem d'arribar fins al viu si fa falta. I hem de voler saber tota una sèrie de qüestions: com es reparteixen entre la gent aquestes grans xifres? Quin cost social i mediambiental suposen? Quin temps podem mantenir aquest cost o, dit d'una altra manera, quin és el futur del model que tenim? La veritat és que quan baixam del núvol dels grans números i tocam de peus a terra, la cara de la bonança econòmica mostra una altra realitat ben diferent.

La realitat del mal repartiment de la riquesa, aquí hi ha un gran número de gent que surt malparada del repartiment; la realitat de l'exclusió social, en aquesta comunitat rica hi ha pobres; la realitat d'una pressió urbanística excessiva que ha malbaratat el territori, el paisatge i els recursos naturals; i la realitat d'un futur incert per als nostres fills. Un futur incert per als nostres fills perquè molta gent només té feina mig any i, per tant, amb pensions i ingressos molt baixos. Perquè molta gent no té una feina segura; perquè el guany fàcil i l'especulació pesen massa sobre la nostra economia. Perquè no hem anat prou alerta en tot allò que ha de sustentar el nostre model del qual vostès, senyors del Partit Popular, s'omplen tant la boca. Perquè vostès han posat i posen en perill la qualitat de vida dels habitants d'aquestes Illes. Aquesta és l'altra cara de la moneda, una cara que vostès, senyors del Partit Popular, amaguen o, millor, ignoren quan analitzen la situació de les nostres Illes. Una cara que no és més que el producte d'un model hiperliberal que ho ha confiat tot a la rendibilitat a curt termini, relegant les polítiques socials, mediambientals o culturals a tercers o quarts llocs. Un model, el dels darrers quinze anys, que ni tan sols ha estat conseqüent amb la seva pròpia filosofia de creixement sense límits, per no fer ni tant sols ha creat les infraestructures necessàries per fer-li front.

Per tant, des del nostre punt de vista, venim de quinze anys on els diversos governs del Partit Popular, en lloc de liderar aquesta comunitat, s'han limitat a guardar les espatlles al pur i dur funcionament del benefici a curt termini i anar darrera dels esdeveniments. I aquests són, precisament, els motius pels quals no podem continuar per aquest camí. Aquí, Sr. President, a pesar de la suposada bonança econòmica, hi ha inquietud dins la gent: l'ofeg de cotxes, la manca d'aigua, les platges plenes, el problema del fems, les aturades de llum, tot en aquest darrer estiu ha contribuït al que pot ser no sigui un pacte polític explícit, però sí que conforma un evident consens social. El consens social del fins aquí hem arribat, sense grans teories polítiques, sense formulacions complexes, els ciutadans saben que fins aquí hem arribat i vostè també. El que passa, Sr. President, és que vostè pertany a un partit que continua ancorat al passat, que no vol més canvis que els necessaris perquè tot segueixi igual. I aquí és necessària una alternativa seriosa, amb fets i no només amb paraules. Basta ja de propaganda per intentar convèncer els ciutadans que aquí tot va molt bé. Sr. Matas, no som beneïts i aquesta propaganda, ja li han dit, costa molts de doblers que surten de les nostres butxaques. Els ciutadans el que demanen és una política distinta a la que vostès ens ofereixen, una política al servei dels interessos generals, de tots els ciutadans i no només d'uns pocs. I una política valenta i que vagi a l'arrel dels problemes. Sr. Matas, una política radical vol dir únicament això, anar a l'arrel dels problemes.

Per tot això nosaltres començarem la nostra intervenció per allà on vostè precisament la va acabar. Començarem la nostra intervenció parlant d'ordenació del territori, perquè pensam que si volem anar cap a una nova societat és imprescindible plantejar-se d'una manera seriosa, i no només amb paraules, l'ordenació del territori. Per això és bàsic tenir el costum, cosa que pareix que vostès no tenen, d'escoltar la societat civil. El ciutadà de peu diu basta; basta de saturació, de contaminació urbana, de manca d'aigua de qualitat, i podríem continuar amb molts d'exemples. Però què diuen els sectors econòmics? Els sectors econòmics més actius de la nostra societat, especialment el sector turístic, consideren, i cit literalment, que és absolutament urgent que la nostra societat defineixi el creixement de població que encara vol suportar i l'ús que vol fer del limitat territori de les nostres Illes. Més encara, afirmen literalment, que tant els nostres ciutadans com els visitants, que mantenen la nostra economia, tenen una certa sensació de massificació; i afegeixen: és absolutament necessari aplicar moratòries urbanísticament àmplies en els municipis de les nostres Illes. I també personalitats d'indiscutible autoritat moral, com és el Bisbe de Mallorca, diu explícitament: que Mallorca ha crescut de forma espectacular en l'econòmic, però no el l'humà; i que la nostra societat s'ha deixat dur per un neoliberalisme radical que valora únicament els béns materials.

I vostès, mentrestant, què fan? Ni blanc, ni negre, sinó tot el contrari. Això ja li han dit, vostè a meitat de l'agost deia que no podíem créixer més a la costa. Unes setmanes després afirmava que no podien créixer més i que el pacte urbanístic estava per damunt dels interessos del partit, això és greu. El mes de setembre, després de turmentes internes al seu partit, ja parlava, ja feia un altre cantet, ja parlava del dret al creixement. I en el seu discurs, ahir, vostè ja ens envia el missatge que les limitacions únicament afectaran els llocs on no hi hagi demanda i, com se suposa, pagant, d'això sí que vostès no se n'obliden mai.

Què ha passat, Sr. Matas, perquè en tan poc temps hagi capgirat el seu discurs? No serà que vostè va passar l'arada davant el bou? No serà que vostè comanda menys del que s'imagina dins el seu partit? No serà que el poder real d'aquesta Comunitat Autònoma, a través del seu partit, radica en els sectors més reaccionaris i especulatiu? La veritat és que nosaltres, a un primer moment, vàrem primer en el seu missatge. Més encara, es va crear una autèntica il·lusió en la majoria dels ciutadans de les nostres Illes. Avui nosaltres i els ciutadans d'aquestes Illes ens trobam absolutament decebuts. I després d'escollar les seves paraules d'ahir ens demanam: podem confiar amb les seves propostes?

Miri, li faré una sèrie de preguntes, algunes ja les hi han fet. Creu vostè que el nostre territori pot aguantar 90 urbanitzacions més? Creu vostè que el nostre paisatge pot aguantar més urbanitzacions a la costa? Creu vostè que aquest ritme de creixement és compatible amb una bona qualitat de vida de la nostra gent i amb el futur del nostre turisme? Vostè sap perfectament que no podem aguantar tot això, però mentrestant, la pràctica habitual del seu partit és oposar-se a qualsevol mesura de protecció efectiva del medi ambient; oposar-se a qualsevol mesura de reducció de noves urbanitzacions. Cada vegada troben una excusa diferent, però sempre amb el mateix resultat, el PP està en contra. I per si no fos poc, pretenen espantar i traumatitzar la gent amb el cantet dels fantasmes de la paràlització de l'activitat constructora i de les indemnitzacions i de la disminució de feina.

En relació amb les directrius, de les quals vostè tant parla, ja li hem dit un parell de vegades que el diagnòstic, la radiografia és bona. El que passa és que la medicina que ens volen aplicar no cura la malaltia, sinó tot el contrari. Però en qualsevol cas, el que queda clar és que mentre discuteixen i aproven les directrius i els plans territorials és necessària i imprescindible una moratòria. És a dir, una suspensió temporal dels sòls que realment preocupen, perquè no sigui pitjor el remei que la malaltia. Vostès no en volen sentir parlar dels sòls que realment preocupen, vostès només volen sentir parlar de moratòries de sòls que precisament són els que no preocupen. Una altra vegada més ens hem de referir a la necessitat d'aturar els especuladors. Hem d'aturar els especuladors que res tenen a veure amb els autèntics professionals de la construcció ni amb els petits propietaris, Sr. Matas. Per tant, aprofitin les al·legacions per adequar les directrius a la diagnosi; estableixin límits a la capacitat de població i eliminin tot el sòl que posa en perill la sostenibilitat d'aquestes Illes. Si vostès no són capaços de fer-ho, si vostès no ho volen fer, deixin que les institucions, que sí són suficientment valentes per afrontar aquesta problemàtica, ho puguin fer d'acord amb les seves competències.

Vostè ens diu que en tota aquesta qüestió hem de ser prudents, hem de tenir seny de bèstia vella. Sr. Matas, l'ase ja és mort de rialles després de tants d'anys de no actuar; l'ase ja és mort de rialles després de deu anys d'esperar que aquí s'ordeni el territori. Però, parlant d'anys de no actuar, anem a parlar d'infraestructures: de carreteres o d'aigües, de ports o d'energia. La seva política ha estat caracteritzada per la inacció. Vostès han tengut por a prendre decisions que se'ls ha presentat el mínim conflicte. Que avui, a punt d'aprovar el pla de carreteres, no siguin capaços de definir el tipus de via entre Palma i Manacor. És prova d'inaptitud, és prova de manca de decisió política, que això, aquesta manca d'actuació, ja ho resumeix tot.

Ahir, Sr. Matas, en un discurs més propi d'una investidura que d'una darrera passada de comptes, ens prometia doblers i solucions per a problemes endèmics de la nostra societat: aigües, transport públic, energia. Però no va ser capaç d'anunciar què faria? Com resoldria els problemes encara pendents, després de quinze anys que duen governant? Com s'enfrontaria als fortíssims interessos privats de l'aigua o del transport públic que s'oposen a qualsevol solució racional? Com combinaria els distints interessos territorials per donar resposta a la infraestructura de carreteres o d'energia? Vostè, Sr. Matas, no té respostes per a tot això. Per això el seu discurs resulta molt poc creïble a aquestes alçades; molt poc creïble quan ens parla de millora de la xarxa actual, amb un impuls seriós del transport públic i del tren.

És de rebut que una comunitat tan rica com la nostra mantengui un sistema d'autobusos, que sovint ens recorda les diligències del *Far West*? Resulta acceptable l'alt nivell d'accidents sense un pla de xoc ràpid per eliminar punts negres i millores de paviment? Les record que fa onze anys que el pla de carreteres ja era urgent i que actualment tenim obres aturades per no estar aprovat.

Per altra banda, sap que augmenten els aquífers sobreexplotats? Sap que aquest estiu hem patit set a la Serra, al Pla, a Calvià, a Andratx, a Selva i a altres pobles? Sap que l'aigua és de mala qualitat a molts de pobles: Ariany, a Maria de la Salut, a Montuïri?

Miri, Sr. Matas, parlem d'altres responsabilitats, d'altres competències del seu govern. Hi ha un munt de residus, que no són pròpiament els urbans, que no tenen ordenació aprovada. I així, tenim que les geleres, les cuines, les runes de construcció, els fluorescents, els càrnics, els animals morts tenen un tractament més propi d'un país tercermundista que d'una comunitat tan rica com la nostra. Del pla energètic tan sols dir-li que els veïnats de Sant Joan de Déu també tenen drets adquirits; vostès que són tan amants de parlar de drets adquirits, els veïnats de Sant Joan de Déu també tenen drets adquirits: el dret adquirit a respirar aire pur. Mentre vostès no donin solució al tema energètic no podran complir el compromís de tancar aquella central. La situació és clara, el consum energètic creix més que en lloc, les infraestructures estan a punt de la saturació i aquí fa onze anys que discutim com ho hem de fer.

Un nou model implica també canviar l'actitud respecte dels espais naturals. Protegir els espais naturals va ser, sense cap dubte, un pas extraordinari, però la feina no està acabada. La feina l'acabarem quan aquests espais se gestionin; quan tinguin un funcionament al nivell que les mantinguin i les conservin, quan facem un bon manteniment de tots aquests espais que tenim.

El mateix passa amb les pedreres, fa més d'un any que el pla està aprovat i encara no hem començat a restaurar les inactives. Vull recordar que d'inactives en tenim més de 400, la qual cosa vol dir més de 400 impactes paisatgístics. Si hi hagués hagut voluntat política en aquesta qüestió, a més de donar solució a les pedreres, també s'hagués pogut donar solució a una altra qüestió molt important en aquesta Comunitat Autònoma que és el tractament dels residus de demolició, i així està previst en el pla de pedreres. Ni una cosa ni l'altra estan solucionades.

Per tot el dit anteriorment, està clar que els costos mediambientals, la manca d'infraestructures en aquesta comunitat són greus. En aquest sentit necessitam un redreçament important de polítiques, però no només en aquest aspecte, també en l'aspecte social. En relació al tema social, hem de començar per afirmar que aquí la riquesa no es reparteix bé. Tant cert és que a nivell de riquesa global som els primers com que, quant a salaris i pensions, estam per davall de la mitja espanyola. Per tant, qualque cosa falla. Aquí entren molts de duros, però a la gran majoria n'hi arriben més aviat pocs. Per altra part, tant cert és que aquí tenim nivells baixos d'atur, com que la contractació, en la seva gran majoria, és precària; els contractes, en la seva gran majoria estan per baix dels sis mesos, i un alt percentatge d'ells enrevolten un mes. Què vol dir això? Això vol dir inseguretat, incertesa, poca confiança en el futur. Però és que en aquestes dades hi hem d'afegir que tenim un baix nivell de salaris; un alt nivell d'accidents laborals, i que som una de les comunitats on la gent fa més hores de feina. Això, Sr. Matas, és allò de molta feina i pocs doblers, mal negoci.

Per altra banda, recordar que les dones, els joves i els majors de 45 anys són els col·lectius més perjudicats per l'atur. En aquesta qüestió hem de denunciar un cop més l'incompliment flagrant del pacte per l'ocupació firmat amb els sindicats. Miri, de veritat, senyor Matas, li preocupa tant l'ocupació, que un sol aturat és un fracàs per a vostè? On és el Consell Econòmic i Social? Quants recursos econòmics de tots els plans *Produir* han estat condicionats a la creació o millora de llocs de feina? Una societat rica, que té de tot, com la nostra, ha de donar prioritat a aquest tema.

Però si important és la qüestió de l'ocupació, més ho és fer front a les bosses de marginació. En aquesta qüestió no podem esperar futurs plans; hem d'actuar ja en el pròxim pressupost. El seu model, Sr. Matas, a primera vista enlluerna, a primera vista enlluerna qualsevol, però quan comença a gratar una mica és realment poc recomanable. Ni en l'aspecte territorial, ni en l'aspecte social, ni en l'aspecte d'infraestructures, això no aguanta mitja auditoria.

En relació a l'habitatge públic, ja era hora que vostès posassin en marxa alguna mesura, però fins que no hi hagi un govern que actui de manera decidida sobre el sòl públic, en aquesta comunitat hi continuarà havent massa gent amb problemes per accedir a l'habitatge.

Ara, d'acord amb l'aprovat pel Parlament en el seu moment, ja només fa falta millorar l'accés als disminuïts i l'accés a la gent major.

Vostè ahir es va recrear en les seves crítiques a l'actuació dels governs socialistes en matèria d'educació a les nostres illes. I li he de dir que va dir coses absolutament inadmissibles. Sr. Matas, vostè sap, vostè sap sense cap dubte que aquí, a Balears, els únics governs que han construït escoles a balquena han estat la segona república i els socialistes. I li diré més: durant els dotze anys de governs socialistes s'han construït tantes escoles com totes les que s'havien fet al llarg de tota la història. O sigui que en aquesta qüestió, fora bromes, fora bromes, perquè els socialistes han tingut com a prioritat absoluta sempre l'educació. I això vostè ho sap, i si no ho sap, ho hauria de saber.

Sap què és el que també han fet vostès amb l'educació, a més del que ens contava l'altre dia? Sap quina ha estat també l'aportació del Partit Popular a l'ensenyament a les nostres illes? Li ho diré: crear vint-i-quatre alts càrrecs més i introduir confrontació a la comunitat educativa; o és que hem de recordar el que ha passat amb la negociació de retribucions, o amb la setmana blanca, o amb el calendari escolar o amb l'escola d'adults? No vull deixar de dir-li que en relació als concerts, si concertam, ho hem de concertar tot, sense exclusions, de forma proporcional i compartida, no sigui cosa que l'escola pública es converteixi en l'escola dels problemàtics.

En relació a la Universitat, vostè ahir va liquidar el tema en deu segons, i va oblidar piadosament una dada: la taxa d'estudiants per habitant és la meitat de la mitjana de l'Estat. És d'aquest fet d'on ha de partir la nostra reflexió. Per exemple, una universitat més jove que la nostra, la de Girona, ja té més estudis que la nostra. Fins i tot, Sr. Matas, una tan nova, novíssima, com la de Cartagena, té una oferta educativa més àmplia. I és que aquest és, sense cap dubte ni un, un dels motius pels quals hi ha, comparativament, tants pocs estudiants a la nostra universitat. Molts dels nostres joves se n'han d'anar a estudiar a fora. Jo crec que aquest fet ja és prou indicatiu. I això, Sr. Matas, no fa dos dies que se sap, fa anys que se sap. Els seus silencis sobre quin tipus d'universitat i d'estudis reclama la nostra societat han resultat realment clamorosos.

Ahir vostè també va parlar de sanitat, però no ho va dir tot. Va oblidar tota la xarxa de centres de salut construïda pels socialistes i l'ampliació de la xarxa hospitalària a Palma i Manacor. Sr. Matas, quina hauria estat la seva indignació si a qualsevol d'aquestes iniciatives el govern socialista li hagués demanat que la Comunitat Autònoma havia de cofinançar-les? La seva retòrica victimista s'hauria sentit ben lluny. Ara, com que això li demana un altre govern, li demana el govern del Sr. Aznar, què fa?, calla, ho accepta i ens ho vol vendre com un èxit polític de la seva gestió.

I si parlem del seu tema estrella, el règim especial de les Illes Balears, al mateix temps que aplicaven descomptes, pujaven les tarifes. Al mateix temps que parlaven de necessitat d'augmentar vols, reduïen la freqüència dels vols. És suficient una primera lectura del Projecte de Llei de Pressuposts de l'Estat per al 1999 per comprovar que els compromisos assumits pel Govern central com a conseqüència d'aquesta llei són pràcticament nuls. De fet, només l'increment de la rebaixa del cost del transport per als residents -tot d'una absorbida per un augment considerable dels bitllets-, realment, aquesta és una qüestió que hauríem pogut aconseguir abans i sense tanta parafernàlia.

I no podem deixar de parlar del tema institucional: aquest ja no hauria de ser un tema de debat polític quotidià i desgraciadament encara ho és. Vostès tenen una visió centralista a l'hora de donar paper als consells i als ajuntaments. Després d'un munt d'anys d'autonomia els consells administren menys del 2% del pressupost de la Comunitat Autònoma. Amb això està tot dit. Però, a més, vostès transfereixen les competències mal finançades i es reserven funcions tutelars que no fan més que embullar i crear dobles estructures. Però el que ja és més greu, és la diferència de tracte que vostès practiquen en relació a aquelles institucions que no estan governades pel Partit Popular, i m'estic referint, molt concretament, al Consell de Mallorca.

Quan han negociat un traspàs de competències amb els consells, amb els consells i el Govern de Mallorca en igualtat de condicions que ho han fet respecte del govern de Menorca o Eivissa i Formentera? En aquesta qüestió es necessita un canvi d'actituds polítiques en tots els sentits. Reclamam autonomia i suficiència econòmica per als consells insulars. Però, sobretot, reclamam lleialtat institucional. I això fa referència a qüestions com l'ús de la majoria d'aquest parlament per escapar competències als consells.

Sr. Matas, el que vostès varen fer en relació a la Llei de sòl rústic, suprimint les competències dels consells per evitar la regulació del Consell de Mallorca, això només té un nom: deslleialtat institucional. I també ho seria, també seria deslleialtat institucional, si el Govern limita les competències del Consell de Mallorca i anul·la la moratòria o altres possibles competències que pugui exercir en matèria d'urbanisme que aquest consell vulgui posar en marxa.

Jo l'emplaç a dir públicament que la Llei de mesures cautelars que el Govern vol presentar no interferirà en les competències dels consells insulars. L'emplaç a un compromís públic de respecte institucional. Aquesta qüestió és una qüestió bàsica, el contrari, el contrari, continuar pel camí al qual vostès ens tenen avesats, és, significa anar en contra de l'esperit de l'Estatut.

Miri, Sr. Matas, el seu temps s'ha acabat. No li diré allò de "vagi-se'n, senyor Matas", perquè nosaltres no deim aquestes coses, però ja li ho diran els ciutadans d'aquí a uns mesos.

Jo vull reiterar el nostre compromís de canvi amb els ciutadans. Els europeus han triat la socialdemocràcia com a via adequada per entrar al segle XXI. Els europeus ja han tastat les receptes conservadores i saben que no serveixen per als reptes del futur, saben que no asseguren el benestar de tothom. I el nostre poble és, segurament, el més europeu de tot l'Estat. I és per això que comptam amb el suport dels ciutadans de Balears per canviar aquesta situació.

Perquè, quina és la recepta conservadora per al medi ambient? El mercat. I la nostra? Una activitat pública compromesa. Quina és la recepta conservadora per als problemes socials? La competitivitat. La nostra: el dret a la igualtat d'oportunitats garantit per polítiques actives. Quina és la resposta a problemes conflictius, energia, carreteres? Guardar-los dins el congelador. La nostra: decidir exclusivament en funció dels interessos generals. Quin és el seu programa per a la cultura? Inhibició i animar la discriminació cultural i social. El nostre: integrar i oferir igualtat d'oportunitats sense provocar fractures socials. Quin és el seu plantejament per a l'agricultura? Promeses i paraules buides de contingut. El nostre: recuperar la vocació de producció i conservació del sòl agrari. Quin és el seu projecte per a l'ordenació territorial? En relació als discursos, totalment conservacionistes, en relació als fets, permetre tot allò que els interessos privats vulguin fer amb el territori i els recursos. El nostre: ordenar, planificar i planejar el territori al servei col·lectiu per garantir el futur.

Aquestes són les diferències, Sr. Matas. Nosaltres, amb el suport dels ciutadans, estam disposats a superar els quinze anys de més ombres que llum que vostè i els seus han protagonitzat a aquestes Illes Balears.

Miri, Sr. Matas, la gent de les nostres illes, la nostra gent, està desorientada. La suposada comoditat i un concepte de benestar passat de moda no arriben a amagar una realitat que no surt a les seves estadístiques. No veim clar ni el nostre futur ni el nostre paper com a poble. El nostre poble no és un poble cridaner. Vostè ho sap. I si li han cridat qualche vegada és que vostè l'ha feta molt grossa. Som un poble tranquil, i en els 15 anys de govern popular vostès s'han aprofitat que aquest és un poble tranquil, s'han pensat que donant pa i circ, estadístiques, subvencions i festes, ja ho tenien tot fet. La realitat, però, és caparruda i els pobles, no per més silenciosos són més fàcils de doblegar. Vostè tot això ho sap perfectament. Vostè i els que l'envolten creuen que fer avançar un país és qüestió d'ordinadors i d'estadístiques. I no ho és així. El nostre país no avança, només avancen uns pocs, només avancen els de sempre. Vostè coneix aquella frase que va fer fortuna: morir d'èxit. Idò aquest és el perill: vostès ens condemnen a morir d'èxit.

Ens farà falta tenacitat, imaginació, treball i il·lusió per redreçar tot això; per fer un país del qual ens puguem sentir tots orgullosos. Després de 15 anys de govern, vostès ja han tingut la seva oportunitat i no l'han sabuda aprofitar.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant. Sr. Diputat.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Ara mateix acab, Sr. President. El nostre poble mereix una alternativa. I nosaltres som l'alternativa, Sr. Matas. Miri, insistesc, el seu temps s'ha acabat. Ara ve el temps dels que creim en els valors cívics, en la solidaritat, en la tolerància, en la igualtat d'oportunitats, en la conservació del patrimoni cultural i natural, en la participació i en l'autogovern.

Moltes de gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. President, té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Em permet un segon, Sr. President?

Gràcies. En primer lloc, vull agrair la seva intervenció al Sr. Antich, recordant-li, si em permet, unes paraules que es varen dir en aquesta cambra, en primer lloc, haurà vist que no són les dotze de la nit, que ha intervingut a les nou, i esper no tenir jo la culpa que avui també hi hagi un partit de futbol, però bé, tal vegada sí, tal vegada sí.

Miri, el senyor ..., sí, l'antecessor del seu antecessor, el Sr. Triay, deia en aquesta cambra, "repasant els discursos d'aquests darrers mesos, la conclusió és que els rellotges s'han aturat, que tot està igual, que ningú no ha tocat res, com la casa tancada a la mort d'un familiar que vivia tot sol i visitada mesos més tard, tot és allà mateix, tot sembla vell, s'hi ha posat una capa de pols per damunt". Aquesta era la intervenció del Sr. Triay. I, efectivament, Sr. Antich, jo avui he de començar com l'any passat, com l'any anterior, com sempre, agraint l'esperit col·laborador de l'anterior portaveu socialista, el Sr. Crespí, i donant la benvinguda, com sempre, al nou portaveu, res no ha canviat, com deia el Sr. Triay, cada any, el mateix discurs.

La veritat és que a l'hora de contestar les rèpliques jo tenc un petit problema que esper que pugui superar, Sr. Antich, i és que efectivament vostè sí té raó en una cosa, i és que vostè és nou en aquesta batalla i, naturalment, li he de recordar coses del passat, perquè són del seu partit, però efectivament són coses que tal vegada no totes les ha viscut vostè en primera persona. Què ha passat, efectivament, quan vostè ha plantejat, què ha passat amb les Illes Balears, quina és la situació que vivim a les Illes Balears? Què ha passat des de l'any 1995 en aquestes illes?, o, què ha passat en els quinze darrers anys de govern en aquestes illes? I això és el que naturalment la gent jutja i la gent ha de jutjar, què hem fet des de l'any 95, què varem prometre que fariem nosaltres des de l'any 95, què hem complit, que no hem complit, quins són els comptes que passam davant els ciutadans?

I la veritat és que és fàcil avui comparèixer aquí, dient que la situació és una situació que ha millorat, la situació és una situació que vostè diu que jo la plantej com a idíl·lica, però el que és clar és que és una situació millor, és una situació que té naturalment punts febles, i tendrem ocasió de parlar-ne, però el que és clar és que hi ha moltes coses, moltes coses que a vostè no li interessarien, naturalment, però que el ciutadà percep que han millorat, en general, en aquesta comunitat. Naturalment, l'any 1996, sense anar més enfora, i en una qüestió essencial que a vostè el preocupa, l'any 1996 hi havia a les Illes Balears un 10% d'atur en l'estiu, de la població activa, i un 16% a l'hivern, el 1996. El 1998 hi ha un 4'4% d'atur a l'estiu, hi ha un 9'6% d'atur a l'hivern. Insistesc, hi ha molta més gent fent feina avui, 1998, que fa tres anys a les Illes Balears.

Vostè em planteja que hi ha un mal repartiment de la pobresa, bé, és a dir, acceptant que la situació és una situació millor, és una situació que ha prosperat, és una situació que va cap endavant, efectivament, vostè em diu que hi ha mal repartiment de la pobresa, que hi ha poca feina, em diu que feim feina, amb les dades d'ocupació que li he exposat, vull que li quedin clars dos extrems: en primer lloc, la preocupació de la nostra política per fomentar la creació de llocs de feina, l'única forma de donar llocs de feina és fomentar la riquesa, és fomentar la competitivitat entre els empresaris i fomentar que aquells empresaris, petits, grossos, mitjans, estiguin incentivats, tenguin les condicions necessàries per crear llocs de feina. Per tant, aquesta és una dada objectiva. Però és que, a més, s'han produït millores al mercat laboral, sense cap dubte, millores que encara tenen molt de camí per recórrer. Però hi ha millores, hi ha més contractes, avui, tres anys després, més contractes fixos que l'any 95, la tendència és d'un increment d'un 11% anual el darrer any, és a dir que hi ha un 11% més d'aquest tipus de contracte.

I hi ha un fet que aquí és encara més objectiu que cap, i és el fet que de vegades no es compta, si miram quanta gent fa feina o pot fer feina a les Illes Balears respecte del total de la població, ens anam quasi a la meitat de la població. Què vol dir, això?, pràcticament la meitat de la població es troba dins el mercat laboral fent feina o en condicions de fer-ne. Vostè sap que aquest percentatge a altres llocs d'Espanya i la mitjana d'Espanya és molt inferior, que va, en certs moments, a un percentatge d'un 30%, és a dir, només 30 de cada 100 estan en condicions de fer feina, aquí, 50. I això, què vol dir?, que feim més feina, naturalment que feim més feina, però és que així ens va, així ens va, i així ens va en comparació a Espanya, en comparació a Europa, perquè, efectivament, feim més feina, perquè, efectivament, hi ha més gent fent feina que la mitjana d'Espanya i la mitjana d'Europa.

Vostè diu que nosaltres no escoltam la societat civil, diu que nosaltres no escoltam que el ciutadà diu "basta". Escolti, Sr. Antich, miri, jo crec que em pot dir moltes coses, moltes, menys que nosaltres no escoltam la societat civil, perquè resulta que nosaltres duim quinze anys governant, i cada pic amb més vots de la societat civil, i vostès van cada pic més enrera. Ens ho hem de mirar, això, a veure qui és que no escolta la societat civil, qui és qui no representa la societat civil.

Em xerra de l'urbanisme. És que no sé si dir-li tot de cop, però crec que és un bon moment per intentar explicar-ho. Miri, nosaltres des del primer moment, i li vull repetir de la forma més clara i transparent que sàpiga, nosaltres des del primer moment hem dit que efectivament en aquesta legislatura, en el nostre programa electoral, proposaríem i aprovaríem unes directrius d'ordenació del territori, nosaltres coincidim, i ho vull repetir, que efectivament hem arribat a quotes, a qualque moment, que poden suposar una certa opressió, ho hem reconegut, ho hem dit sempre, i per això actuam, sobretot ho deim a les temporades altes d'estiu, on hi ha més gent que mai, i nosaltres creim que hem d'ordenar aquest creixement i que no podem créixer més. Perfecte. Nosaltres no feim més que proposar el que sempre s'ha proposat, també des d'aquesta cambra, que és que duguem en aquest parlament aquesta llei que sigui capaç de fixar quanta gent cap a les Illes Balears, quin és el sostre d'edificació. Això ho volem fer amb les Directrius d'ordenació del territori tal com sempre ens hem proposat.

Què establim?, establim en aquestes directrius el que és el marc de discussió per posar-nos d'acord els dos partits majoritaris i tots els partits que ens puguem posar d'acord, per saber quin és el límit i per saber que en una qüestió tan important no podem fer un debat polític, no podem fer un debat estrictament electoral, no és bo per als ciutadans d'aquestes illes que d'una qüestió tan important, nosaltres, facem un debat estrictament electoral, polític per arrabassar una sèrie de vots que tanmateix no ens conduiran a res positiu per als ciutadans de les Illes.

Nosaltres li hem proposat a vostè pactar aquest marc, li hem dit que hi haurà qüestions en les quals no ens posarem d'acord, però l'hem convidat a participar en una iniciativa per trobar consens sobretot entre els dos partits majoritaris, que plegats representam el 80% dels vots dels ciutadans d'aquestes illes. Doncs bé, amb aquesta proposta que nosaltres feim de diàleg, de consens, el convidam a allò que creim que ha de ser el compliment del nostre objectiu, i que ha de ser fixar aquesta ordenació global.

Com hi arribam, a aquesta ordenació global? Miri, fàcilment. Nosaltres ja hem exposat les Directrius, i a les directrius ja exposam una sèrie de principis, que jo crec que s'haurien de mantenir fins al final. Quins són aquests principis? El principi és que hem de fixar el sòtil de població, el sòtil de la capacitat de l'edificació, les densitats que haguem d'imposar, els criteris que s'hauran de desenvolupar en aquestes directrius, i que establiran aquest marc general de l'ordenació. Perfecte, Aquesta ordenació, com s'aplica després al detall? L'ordenació del territori s'ha d'aplicar al detall amb els plans territorials parcials, que elaboren els consells insulars conjuntament amb el Govern balear, que són competència d'aquest parlament, tal com hem fet amb el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, tal com hem fet amb el Consell Insular de Menorca, i tal com hem proposat al Consell Insular de Mallorca.

A partir d'aquí, aquest pla territorial parcial s'ha d'adaptar al planejament de cada municipi, a proposta -i aquesta és una diferència bàsica entre nosaltres i vostès-dels propis ajuntaments, sempre adaptant-se al Pla territorial, però a proposta dels propis ajuntaments, que ells diran, ells han de proposar amb els criteris que nosaltres marquem, on és que es pot desclassificar i on no. Si l'Ajuntament no actua per la llei, després el Pla territorial, l'autoritat competent, probablement la Comissió Insular d'Urbanisme, haurà d'actuar d'ofici per adaptar aquests planejaments a les Directrius.

En aquest interval vostè proposa una moratòria, una moratòria que diu que és quelcom irrenunciable, i nosaltres naturalment acceptam. Vostè creu que la moratòria és el més important. Jo crec que en qualsevol cas hauríem de ser capaços de perdre'ns per les bardisses. L'important no és la moratòria. La moratòria és, com vostè molt bé ha dit, una mesura transitòria, és un ténol. El que és important és que siguem capaços d'ordenar el territori i de posar el límit a aquest creixement. Ordre, en definitiva, ordre. La moratòria que vostès proposen -jo li he dit abans i li puc repetir- és una moratòria amb la qual nosaltres no estam d'acord, perquè creim que conculca els interessos en primer lloc dels ajuntaments, de la seguretat jurídica dels ciutadans, i que en qualsevol cas és partidista i sectària, perquè ningú no pot entendre que una moratòria que vostès plantegin només afectin ajuntaments que són del Partit Popular, i resulta que ningú no pot entendre que queda a fora Calvià, queda a fora Banyalbufar, queda a fora Marratxí, queda a fora Alaró, en definitiva queden a fora justament municipis que jo crec que tothom veu quan va per la carretera en quines condicions estan. Per tant, per això creim que és sectària.

A partir d'aquí nosaltres, i ho he anunciat abans, el tornam a convidar i el tornarem a convidar a pactar les directrius. Escolti, la moratòria, vostè ho ha dit, era quelcom transitori, i hem de pactar les directrius. Jo el torn a convidar una, vint, trenta i mil vegades que ens assegum, que intentem consensuar aquesta ordenació del territori, i que aquest parlament pugui aprovar aquesta llei en aquesta legislatura, com és el nostre propòsit i com és el nostre objectiu, i que aquest parlament efectivament pugui tenir el més ampli consens en un tema tan important que ens hi jugam tot, com és el nostre futur, i en aquest cas el futur del territori.

Li puc anunciar una altra vegada, i ja ho he anunciat, que efectivament nosaltres divendres durement al Consell de Govern una llei per lectura única, tal també com havíem xerrat moltes vegades durant les nostres negociacions, i com vostès havien proposat des del primer moment, una moratòria, una llei per lectura única en aquest parlament, que efectivament garanteix la nostra moratòria, aprova la moratòria que nosaltres havíem proposat, respecta la seva moratòria, és a dir tot el que vostès han suspès ha de continuar suspès, si vostès ho decideixen així, naturalment. Jo crec que no hem d'entrar en batalles institucionals, i efectivament la nostra moratòria el que fa és intentar evitar que es produeixin especulacions mentre tramitam la llei, però no hem d'oblidar que estam tramitant la llei. És a dir, ara anem a negociar la llei, anem a posar-nos d'acord en la llei, farem un ténol, molt bé, perquè no es puguin produir especulacions. Tot això que han dit de drets adquirits i no sé què, que no estiguin iniciats, francament crec que no és així. Miri, la nostra moratòria, si l'aprova el Consell de Govern i després aquest parlament, insistesc, l'únic que farà serà garantir que no es puguin produir drets nous, i simplement perquè no es pugui fer malbé la discussió de l'objectiu final, que és la llei que hem de discutir, i en la qual ens hem de posar d'acord.

Efectivament, aquests terrenys que estaran afectats per aquesta moratòria són els terrenys classificats com a sòl urbanitzable programat que incomplint termes establerts no hagin iniciat la tramitació del planejament parcial o incompleixin els terminis fixats dins aquests; 2.- terrenys classificats com a sòl urbanitzable o apte per urbanitzar per normes subsidiàries i complementàries de planejament que duguin una vigència igual o superior a quatre anys en el moment d'entrada en vigor d'aquesta llei i que no hagin iniciat la tramitació del planejament parcial o incompleixin els terminis fixats.

Aquest és l'article estricte de la moratòria, que jo no entraré a discutir amb vostè les dades ni les xifres a les quals pugui afectar aquesta moratòria, però que realment creim que és una moratòria que té sentit, perquè el que fa és evitar aquesta especulació, mentre es negocia aquesta llei, però es respecten, i nosaltres respectarem sempre, sempre, els drets dels ciutadans, els drets que la llei dona i estableix als ciutadans, perquè per a nosaltres l'Estat de dret, la garantia jurídica que qualsevol senyor del carrer, qualsevol pare de família que té un bocinet de terra o que té una casa ha de poder tenir. Nosaltres baix cap concepte mai no admitem que la seguretat de tota aquesta gent, de tots aquests ciutadans es pugui posar en perill.

A més aprovam l'article 2, que quan se suspengui la vigència del planejament dins els àmbits de sòl urbà o urbanitzable, les determinacions de les normes complementàries i subsidiàries del planejament suspès s'hauran de fer d'acord amb el que estableixi la Llei d'ordenació del territori per la qual cosa l'aprovació inicial s'haurà de (...) una vegada entrin en vigor aquestes. Què vol dir això? Miri, si vostès volen pactar aquesta ordenació del territori, pactem l'ordenació del territori. Si vostès volen pactar quins són els límits de desenvolupament que tenim en aquests moments a les Illes Balears, pactem aquests límits, diguem quin és el paraigües, diguem clarament a la gent que això no és una situació de guanyar unes eleccions un dia o l'altre, això no és una situació de desclassificar una urbanització, dues o noranta, no; això és un problema molt més greu, això és un problema a llarg termini, això és un problema que hem de garantir per al futur, i el que hem de fer és prendre les mesures perquè aquest futur garanteixi la preservació d'aquest medi ambient i a més garanteixi la possibilitat que es pugui continuar incrementant la riquesa d'aquesta terra i garantir la possibilitat que qualsevol senyor, qualsevol ciutadà d'aquestes illes quan té un dret, quan la llei l'empara, aquest dret se li ha de respectar, i tindrà sempre l'empara de les institucions per emparar aquest dret.

Ho dic, perquè això de pagar em pareix molt important. Jo no sé si he entès malament el seu discurs, és possible. Vol dir vostè que quan nosaltres, tal com establím, haguem d'arribar a processos on l'ajuntament hagi de desclassificar, per exemple, part del seu sòl per poder-se adaptar al que estableixin les Directrius i el Pla territorial, al sostre que li donem, vol dir que si la proposta afecta drets adquirits de qualsevol ciutadà -i no importa que sigui gros, petit i mitjà-, vol dir que no hem de pagar? Vol dir que la demostració que vostès varen fer amb es Canons no serveix de res? Vol dir que no hem de garantir als ciutadans que el que fem avui és garantir-los precisament que a partir que nosaltres aprovem aquestes llei, aquesta llei d'ordenació del territori, ells es podran acollir a la llei perquè tendran garantida la seva seguretat jurídica? Vostè diu el contrari?, deman. Vostè diu al ciutadà que després de les eleccions ja ho veurem, i que de pagar, res? Jo crec que això ha de quedar clar: quan es conculquen drets s'ha de pagar, perquè ho diu la llei, és que si no, els duren als jutjats. Però és que a més ho diu la llei, i vostès crec que no poden anar pel camí de confiscar els drets dels ciutadans.

Que quedi clar que crec que el més essencial d'aquest procés, que si Déu vol acabarem d'aquí a sis mesos, d'aquest procés que garantirà l'ordenació i el futur del nostre territori, ha de ser que hem de ser capaços d'oferir seguretat jurídica als ciutadans de les Illes Balears, que és la darrera passa que feim per garantir-los precisament que mai no se'ls podrà conculcar cap dret.

Em diu vostè a mi, "vostè comanda menys al seu partit del que vostè s'imagina". L'ase va dir al porc orellut.

Creu que no hem fet res per orientar el model turístic, no li agrada el model turístic. Jo coincidesc amb vostè que efectivament, i ho he dit moltes vegades, juliol i agost no en necessitam més de turistes, en termes generals, basten els que vénen, crec que de sobres, està bé; però escolti, vostè seria el primer que l'any que no venguessin els turistes em recriminaria i em diria que la nostra política de foment del turisme, de foment de les Illes Balears no ha estat encertada. Escolti, hem d'estar a un costat i a l'altre costat. Hem d'intentar que el nostre producte de turisme sigui de més qualitat, que no cresquem en places turístiques, i que la gent pugui venir al llarg de tot l'any, i no només una part punta de la nostra temporada.

Em diu: "Sr. Matas, estableixin vostès els límits", m'ho diu vostè, "posin vostès el sòtil. Si vostès no som capaços de fer-ho, ja ho farem nosaltres". En som. No són paraules seves textuals, jo en som, però el que passa és que no només en som, sinó que el convid que ho facem plegats. Jo el convid, a vostè i al seu partit, que almanco intentem ser capaços d'aquest límit que hem d'establir entre tots, d'establir-lo conjuntament, dur-lo amb la llei que ja està preparada, i la llei que s'ha d'aprovar en aquest parlament. El que passa és que en matèria de medi ambient, la veritat és que a vegades fa mal donar exemples. En matèria de medi ambient jo no puc admetre exemples del seu partit, Sr. Antich. Jo accept que nosaltres puguem cometre errors; duim anys governant a moltes institucions, a molts d'ajuntaments, i jo crec que està clar que hem pogut fer coses que tal vegada no han estat del tot encertades, que hem pogut cometre errates, però el que està clar és que crec que hem tengut el suport social majoritari, l representació majoritària de la societat d'aquestes illes.

I jo li dic que no vull aprendre de la seva política de medi ambient, perquè realment amb el coneixement que avui tenim, allà on el Partit Socialista Obrer Espanyol ha pogut, perquè ha comandat, la veritat és que de llum n'ha donada ben poca. I clar, quan un puja aquí dalt i xerra de donar llum, xerra que ell té la solució, que si ells poguessin governar farien això, clar, un se'n va a mirar què és el que passa allà on ells han governat, i efectivament jo crec que de llum en matèria de medi ambient, de llum en matèria urbanística, jo crec que poca. Sap vostè, Sr. Antich, qui és el responsable -perquè naturalment xerram d'un partit. Jo li deman disculpes pel fet que vostè no sigui el responsable en aquest moment, però si el seu partit- Sap vostè qui ha fet el major desbarat urbanístic a Menorca, qui ha edificat la primera línia de Ciutadella sobre les roques? El Partit Socialista Obrer Espanyol. Sap vostè, Sr. Antich, que avui, a l'any 1998, mentre vostè aquí vol donar llum d'exemple, i jo crec que vostè té molt bona intenció i vol donar llum, sap vostè que al seu partit a Sant Lluís, a Menorca, el seu partit socialista promou la construcció de complexos hotelers, d'apartaments, de noves expectatives de parc aquàtic, de requalificació d'una zona de xalets en apartaments a Son Ganxo, casetes a Biniancolla, etcètera?

Això no és producte de la meva imaginació, això són fets reals. Hi ha uns veïnats que escriuen una carta a Sant Lluís, que dirigeixen al representant del Partit Socialista a Sant Lluís, que diuen "quan a Mallorca i a Eivissa s'hi miren prou a l'hora d'iniciar nou desenvolupament urbanístic, els mateixos grans inversors vénen a fer aquí el que allà no poden. Qualcú s'ha molestat en esbrinar si tota aquesta gent podrà ocupar els 420 apartaments que es construeixen a Punta Prima si hi caben? Aquesta serà l'herència que nosaltres deixarem als joves el dia de demà.

Què vol dir, que Sant Lluís no compta? Sap vostè, Sr. Antich, que a Marratxí l'Ajuntament proposa unes normes subsidiàries que proposen passar l'actual població del terme, que és de 15.000 habitants, fins als 45.000 habitants? És el model del seu partit triplicar o quadruplicar la població en aquells ajuntaments on governen?, i això és molt recent, perquè això s'ha presentat crec que el dia 3 d'agost passat. Sap vostè que aquest increment de població que es proposa a Marratxí significa 6.447 persones més a Pòrtol, 18.801 persones més a es Pont d'Inca -gairebé la mateixa població que té Inca-, 7.962 per sa Cabaneta, 7.245 per es Pla de na Tesa i Cas Capità, 3.729 per es Figuerat, 2.217 per es Garrovers?

Naturalment, cap d'aquests desenvolupaments, cap d'aquests que jo li dic, està afectat, segons tenc entès, per la moratòria del Consell Insular de Mallorca; ni tampoc li xerraré d'Alaró ni de Son Tugores, ni tampoc li xerraré dels 600 xalets que hi ha a Pollença que s'hauran de legalitzar d'una forma o d'una altra, perquè aquest és el camí on la política, crec que del Partit Socialista a aquell municipi ens ha duit; i naturalment tampoc li tornaré a recalcar que Calvià, Sr. Antich, està a fora d'aquesta moratòria que vostès plantegen, Calvià, que és l'únic municipi important, i que a més... no, ja no ens acompanya la batlessa, em sap greu. Vostès fan una moratòria i no contempen ni Marratxí ni cap d'aquests municipis que jo li he dit, i tampoc no contempen Calvià, i jo crec que aquest és el cas més flagrant, més demostratiu que una cosa és el que es diu, i l'altra és el que realment es fa.

L'únic municipi important de Mallorca, de les Balears, que han governat sempre, sempre, sempre, el Partit Socialista... bé, sempre en termes recents, clar, és la situació de l'Ajuntament de Calvià. A Calvià des del Pla General del 79, que va redactar el Sr. Tarabini, fins a avui, tots els planejaments són responsabilitat del Partit Socialista. Des que Calvià tenia en aquell moment costa i punts verges, fins a avui, que no queda cap lloc a la costa, ha estat responsabilitat del seu partit, ha estat responsabilitat d'una forma o d'una altra del Partit Socialista Obrer Espanyol. La gestió que vostès han demostrat a Calvià és justament la contrària de la gestió que vostè diu. La gestió que vostè pot presentar al municipi de Calvià és, diuen, avui la gestió d'un municipi que s'ha convertit en un municipi sostenible, quan tothom sap, no només els que vivim a Calvià, no només els que podem tenir l'oportunitat de veure les grues a Calvià cada dia, no només nosaltres, sinó tothom sap que l'únic sostenible que hi ha a Calvià és el consum de ciment.

I jo naturalment li acceptaria les seves paraules si vostè diu "miri, canviem de postura, canviem d'actitud, fins avui això ha estat mal fet, igual que vostès s'han equivocat a altres llocs o a altres coses, nosaltres canviem i a partir d'avui facem punt i apart"; però, clar, és que vostè m'aprova una moratòria, i no m'hi posa Calvià; és a dir, vostè em posa una moratòria, i perquè Calvià està governat pel seu partit, pel Partit Socialista Obrer Espanyol, vostè no li posa. Resulta que a Calvià no hi ha cap problema de creixement, a Calvià no hi ha cap problema de grues, i a Calvià no hi ha cap problema de desenvolupament

(Aldarull a la sala).

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, jo demanaria als diputats que mantinguin les bones formes. Tenen portaveu per després fer les rèpliques oportunes.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

El projecte de Pla General que ha presentat Calvià, que preveu Calvià és, perquè se'n doni compte, dades reals, una urbanització de 160.000 metres quadrats a Peguera oest, una urbanització de 157.000 metres quadrats a es Sementer des Molí, junt a la Pantera Rosa, s'Ametlar d'en Terràs amb 653.000 metres quadrats per fer camp de golf i hotel; quart, ses Planes, 140.000 metres quadrats d'edificis plurifamiliars de 3 o 4 pisos, i aquest és un d'aquells pocs solars que queden buits a aquella zona, a la rodona de Cala Figuera, anant cap al Club de Gel; cinquè, un parc costaner, que jo crec que ha de ser una broma, perquè costa, és que ja no en queda a Calvià, per tant, jo no sé on faran el parc costaner perquè costa ja no en queda, un parc costaner que efectivament urbanitza el rectangle de la carretera de Punta Portals i de Costa d'en Blanes, darrera el Sporting, i que efectivament du 523.000 metres quadrats d'edificacions plurifamiliars, i un hotel de cinc estrelles just devora l'autopista, que probablement acabarà com un apartament turístic si es fa, com ja passa devora Punta Negra. I a més a aquesta darrera urbanització dels 523.000 metres hi ha 90.000 metres que han estat cedits per l'Ajuntament, per tant ja afecta fins i tot solars de propietat pública.

Queda una cosa importantíssima a Calvià, queda el Galatzó. Però alerta, que ja li han posat l'ull damunt, al Galatzó. Jo crec que amb aquest exemple, amb aquesta realitat fa mal anar a donar lliçons de protegir. Jo crec que el que hem de fer efectivament, si és possible aprofitant l'avinentesa que vostè és nou, aprofitant l'avinentesa que efectivament vostè un tarannà jo crec que modern, negociador, anem a posar-nos d'acord en les grans qüestions. Jo li oferesc una vegada més aquest pacte: posem-nos d'acord en aquestes grans qüestions, que ens hi jugam tot i que ens afecten a tots.

Però no vull acabar sense fer-li una sèrie de referències, a més d'aquesta, que crec que és important. Pacte per l'ocupació, m'ha dit vostè, "fracàs. Li preocupa un aturat, on és el (...)?" Miri, jo respecte el Consell Econòmic i Social, és un compromís del pacte per l'ocupació i és un compromís naturalment d'aquest govern; però escolti, si el Consell Econòmic Social és el que ens ha de solucionar definitivament el problema de l'atur, no és el camí. Té una altra funció el Consell Econòmic i Social. Nosaltres podem fer el Consell Econòmic i Social demà, però no hi haurà ni un lloc de feina més. El problema són els llocs de feina, el problema és crear llocs de feina perquè la gent pugui tenir a les Illes Balears més oportunitats que a un altre lloc, que és el que passa i que és la realitat.

Li anunciï una vegada més, per mandat parlamentari, el Pla de lluita contra la pobresa i l'exclusió social, la nostra política d'ajuda en aquest tipus de finançament tant als consells insulars com als ajuntaments, perquè no és no fer demagògia d'un tema tan important com la pobresa. No és bo, jo crec que no és positiu per a ningú. Això és un problema que hem de resoldre, el que passa és que no només és un problema que puguem resoldre nosaltres totsols, és un problema que hem d'intentar resoldre totes les institucions amb la responsabilitat mancomunada que naturalment tendrem en una qüestió tan important.

Habitatge. Li vull repetir que en habitatge hem fet un esforç molt important, que consisteix en fer 11.000 habitatges, bàsicament per a joves, amb una subvenció que arriba al 25% del cost de l'habitatge.

I vostè em xerra d'educació, i em diu que no hem fet res en educació, idò malament anam, perquè resulta que els portaveu que han intervingut davant vostè diuen que sí, que realment han reconegut, fins i tot, cosa que jo els agraeix, que realment nosaltres hem fet, hem aconseguit millorar el servei de l'educació des que el prestam des d'aquí. Naturalment que queda moltíssim per fer, però el que està clar és que s'ha produït un canvi entre la competència quan es duia des de Madrid que quan es du aquí. I li he recordat, li vaig recordar ahir, que els cursos no començaven; els cursos, quan vostès tenien la responsabilitat, no començaven. Ara el curs ha començat amb normalitat, hi ha 428 professors més que no hi havia, 267 més a la concertada que tampoc no hi eren. Amb l'esforç de tots aconseguim que l'educació vagi avançant, hem aconseguit normalitat, hem aconseguit que 9.000 nins de les Illes Balears puguin tenir accés gratuït a l'ensenyament. Hem aconseguit oferir i finançar un increment important de retribució als professors, i quan vulgui podem discutir respecte a aquesta negociació; tenim els doblers preparats i tanmateix, tanmateix, com sempre, com sempre, la caparrudesa dels fets li haurà de fer desmentir les seves pròpies paraules, perquè vostès, quan nosaltres vàrem rebre la competència se'n varen anar als professors i els varen dir -no dic vostè personalment, naturalment- els varen dir: "No cobrareu, aquest mes". La gent va cobrar. "No faran instituts". Feim instituts. "No faran escoles", i fan escoles, i ara els diuen... clar, ja no tenen res més, i què els ha de dir?, ara els han de dir "Escoltin, la pujada de sous, no la pagaran". Després els pagarem la pujada de sous i vostè haurà de venir a rectificar.

I em diu que, les escoles, les ha fetes la Segona República com si les ha fet el *sursum corda*. Les escoles de les Illes Balears estaven en unes condicions penoses, penoses...

(Aldarull a la sala).

...i jo el convid a vostè perquè vagi a les escoles a visitar-les. Miri, el convid a vostè perquè visiti les escoles que vulgui, conjuntament amb jo, perquè vegi en quin estat es trobaven aquestes escoles. Per què no va -i ho he explicat moltes vegades- a Santa Eugènia i veu com a Santa Eugènia -1998- el mestre, cada matí, quan va a l'escola de Santa Eugènia se n'ha d'anar amb un sac de clovelles d'ametlla perquè l'única calefacció que hi ha en tota l'escola és una vella estufa de clovelles d'ametlla? Això està clar: ho va fer la República, no és rar, i gràcies.

(Remor de veus)

Clar, això s'ha de viure, això s'ha de viure trepitjant les escoles, això s'ha de viure veient els problemes de prop. Això s'ha de viure, per poder-ho intentar resoldre i, en qualsevol cas, em preocupa el futur, em preocupa que vostès es negassin sistemàticament a fer un institut en el Pla de Mallorca i que nosaltres ara, nosaltres, feim l'institut de Sineu i Sineu tindrà l'institut. Em preocupa que no pugui existir la sensibilitat necessària.

Universitat. Miri, vostè crec que té raó quan diu que efectivament nosaltres encara tenim una mitjana de despesa universitària que encara és inferior a la mitjana de l'Estat; això és cert perquè això és un fet objectiu. Què passa? Home!, passa que aquesta qüestió plantejada per qualsevol altre la veritat és que jo puc entendre que es plantegi, però, clar, aquesta qüestió, que vostè em diu que aquest problema de la Universitat és un problema de fa onze anys, em diu, fa onze anys que ho sabem, que els nostres estudiants se'n van a estudiar a fora, fa onze anys que sabem que els nostres estudiants no poden estudiar tots aquí; fa molts d'anys que sabem que tenim la inversió universitària per davall la mitjana estatal. I fa onze anys; i qui és que fa onze anys que té la Universitat?, el seu govern, el govern socialista, que ens va estar, fins el darrer moment, llevant el finançament que nosaltres els demanàvem, quan el Partit Socialista tenia la Universitat i quan el Partit Socialista no ens volia transferir la Universitat, perquè quan nosaltres li vàrem demanar 4.500 milions de pessetes un secretari d'Estat del seu partit va dir: "*El Sr. Matas pide la luna*". Clar, el fet ha estat que quan hi va haver un canvi de govern a Madrid, nosaltres vàrem rebre la transferència i per aquells 4.500 milions de pessetes que *eran la luna*. Que no basten? D'acord, jo estic d'acord, que tampoc no basten els 4.500, d'acord, però és que molt manco basten els 2.500 que vostès finançaven a la Universitat i que la tenien amb l'aigua al coll i que no podien pagar ni els professors; havien de tenir els professors contractats de mala manera i d'amagat perquè no els podien pagar. Jo crec que això és evident que es va avançant, i que això és evident que s'ha d'anar recuperant.

Em preocupen els accidents laborals. Hi ha una forma de dir -jo crec que no és bona- les dades dels accidents laborals que pot resultar enganyosa; a veure si ens entenem: efectivament aquí tenim unes estadístiques d'accidents laborals que són preocupants, però són preocupants en termes absoluts perquè qualsevol accident és preocupant, no en termes relatius, ben alerta, no en termes relatius per comunitat autònoma ni per activitat econòmica, no és així, això, (...) ens preocupen. Creim que, a més, feim una campanya, sobretot, miri, d'aquestes publicitàries que a vostè no li agraden precisament per prevenir, per conscienciar els empresaris, els treballadors de la necessitat d'aplicar les lleis en matèria de seguretat laboral i que puguem entre tots evitar que hi hagi ni un sol accident laboral. Escolti, no pot ser -em miri a la cara i em veurà- no pot ser, jo no en vull cap, d'accident laboral; és que vostè pot comprendre que jo tenguí el més mínim interès en què puguem tenir un sol accident laboral. Intentam fer tot el que podem perquè això no es produeixi.

I vostè em diu: "Què li hagués dit vostè al PSOE si li hagués demanat cofinançar l'hospital d'Inca? Li hagués dit que no, hagués posat el crit al cel". Sí, que ens ho varen demanar, i ho hem pagat, i s'ha duit en aquest parlament i ens ho demanaven sempre, i jo era conseller d'Hisenda i he hagut de firmar els crèdits Pons, que vàrem haver d'avançar doblers a Madrid perquè Madrid no podia fer els doblers, i era el seu partit ens ho varen demanar, i no tan sols ens ho varen demanar sinó que nosaltres ho vàrem fer: nosaltres vàrem pagar pràcticament tot el campus universitari quan la Universitat era competència del Partit Socialista Obrer Espanyol amb doblers d'aquí perquè després els ens tornassin. Sí senyor! I què feim?, i què hem fet? És tan desbaratat aquest plantejament d'aconseguir l'hospital d'Inca i aconseguir 20.000 milions de pessetes d'inversió a canvi de 1.200 milions de pessetes que s'estalviaran amb la rebaixa del cost que aquest acord ens suposa, al Govern, i que en tot cas negociarem a la transferència?; sense cap dubte. El problema -li torn a dir- és que hem aconseguit l'hospital. Nosaltres hem aconseguit l'hospital d'Inca, però no només el d'Inca, hem aconseguit el de Maó, hem aconseguit 800 milions per a son Dureta, la posada en marxa del Palma II de son Llàtzer, hem aconseguit la forma de gestionar l'hospital de Manacor, que sigui des d'aquí, a Eivissa el centre de salut mental, a Formentera..., etc., etc., etc.

El règim especial de les Illes Balears; miri, nosaltres amb el règim especial tenim l'avantatge que crec que hem estat coherents sempre en el plantejament. Nosaltres, des del primer moment, hem defensat que allò important era tenir una llei que pogués reconèixer la insularitat de les Illes Balears i compensar aquesta insularitat. Nosaltres, des del primer moment, vàrem creure que el camí correcte i oportú per fer això era intentar trobar el suport de partits d'aquest parlament, i com que ho solem fer sempre amb el Partit Socialista Obrer Espanyol, que és el majoritari, maldament no ho paregui, a l'oposició, i vàrem plantejar en un moment determinat al seu partit, quan vàrem dur la llei aquí, els vàrem dir: "Aquest tema és tan important que, totes les esmenes que vostès han presentat a la Llei del Règim Especial, nosaltres les aprovam totes si donen suport a aquest projecte".

Clar, a vostès, amb el règim especial els ha passat el mateix que amb totes les altres coses quan han vengut aquí, en aquest parlament, a intentar passar comptes de l'acció de govern. Clar, vostè ha estat sempre anant endarrera, com feia el Sr. Triay i com feien els seus antecessors: "És que no hi haurà règim especial; és que no hi haurà hospital d'Inca; és que vostès no faran res en indústria, és que vostès no aconseguiran les transferències d'educació; és que vostès no aconseguiran el conservatori de música; és que vostès no aconseguiran doblers per a un sistema de finançament; és que vostès molt anunciar, molt anunciar, però després, la renda, no l'abaixaran". Clar, quan els fets són caparruts i la gent comença a veure que vostès diuen que els professors no cobraran i cobren, que vostès diuen que no aconseguirem el conservatori i l'aconsegüim, quan vostès diuen que no aconseguirem la dessaladora i resulta que la dessaladora s'aconsegueix, quan vostès diuen que no aconseguirem sa Costera i sa Costera s'aconsegueix, quan el Sr. Triay puja aquí i diu -ho record perfectament- diu: "On és aquell pacte, aquells doblers per finançar carreteres que havien de trobar davall un calaix el dia següent quan el PSOE se n'anà del govern de Madrid i venguessin els del Partit Popular?, on és?"; això està en el *Diari de Sessions*; 57.000 milions de pessetes. Aquí són, aquí són.

(Aldarull a la sala).

On és l'hospital d'Inca? Aquí. On és la inversió en matèria d'infraestructura hidràulica? Aquí. On serà l'ajuda de depuració? Aquí. I això és el mateix que els ha passat amb el règim especial. Vostès han anat anunciant que nosaltres no fariem el règim especial. Clar!, "que no faran cap llei". Al principi varen dir: "No faran cap llei, no tenen temps"; la vàrem fer, pam! "No la presentaran al Parlament de les Illes Balears"; la vàrem presentar, pam! "Bé, ara això és foc i fum electoral i ara vostès això ho deixaran dins un calaix i efectivament no es tramitarà"; tenien raó, en això, perquè com que encara governaven ells efectivament va estar un any i busques dins un calaix en el Congrés, això és vera, però quan varen deixar de governar, clar, hi va haver un canvi de partit i, aleshores, el Partit Popular va tramitar la llei, i clar, com que vostès deien "no la tramitaran" i quan la vàrem tramitar varen dir "idò no l'aprovaran", vostès, què varen fer?, -i ho vull recordar- vostès varen dir: "Aquesta és la nostra. Ara tenim l'oportunitat de fer punts a Madrid, que això sempre va bé". Per què? Home!, perquè era aquell moment en què el PP començava a governar a Madrid i a nosaltres ens deien que afavoríem els rics: "*Es que los del PP siempre están con los ricos, siempre están dando prebendas a los ricos. Es que los del PP siempre favorecen a los mismos, a los pobres nada*" i tal, tal, tal.

Bé, i amb això que el nostre règim especial se'n va a Madrid i, clar, el PSOE a nivell nacional veu la porta oberta i diu: "Home!, el Partit Popular, *en España, dando prebendas y beneficios a la región más rica que hay, ¡hombre!*, ara aquí nosaltres ens posarem les botes", i efectivament va sortir el Sr. Costa -no sé si és aquí, hi era- va sortir el Sr. Costa probablement a fer un paper que jo estic convençut que no li va agradar gens, però en tot cas un paper que crec que no era un paper positiu per als interessos d'aquesta comunitat autònoma, i va dir que això eren beneficis per als rics, va dir que aquest no era el camí i, sobretot, el més important, va votar en contra de l'admissió de la llei, és a dir, que si ells haguessin convençut tots els altres partits a Madrid, la nostra llei s'hagués rebutjat i no s'hagués aprovat mai. Esquerra Unida va ser molt més intel·ligent a Madrid, naturalment amb el suport -supòs- del partit...

(Rialles)

...d'aquí, i va ser... No, no, amb el seu suport, és que ho he dit, potser no m'ha sentit; no, no, escolti, que ho dit, amb el seu suport; va ser molt més intel·ligent perquè Esquerra Unida va dir: "Escolti, nosaltres no estam d'acord amb la llei, però ja la canviarem; estam d'acord en reconèixer la insularitat i compensar la insularitat de les Balears i, per tant, ja la canviarem", i Esquerra Unida va votar a favor. El problema va ser que tothom va votar a favor, tothom, tothom en el Congrés de Madrid, tothom va votar a favor d'admetre la Llei de les Illes Balears, manco Coalició Canària que es va abstenir i el Partit Socialista Obrer Espanyol, inclosos els diputats, naturalment, d'aquestes illes, que varen votar que no.

Quin ha estat el resultat? Clar, ara ja no pot dir que no es presentarà la llei; ara, què ha de dir?, el que diu, que no entrarà en vigor això de les mercaderies, que això dels descomptes dels avions no serveix per a res...; és que no té més discurs, què ha de dir? Ha perdut el carro, quan jo crec que el que és intel·ligent, en tot cas, és sumar-se a aquest carro i dir: "No, no, nosaltres també hem ajudat perquè això s'aconsegueixi". Vostè vol ara intentar convèncer els ciutadans que l'increment del descompte que ells noten a la seva butxaca s'ha absorbit en pujada de preus? Això és fals, però si tothom que va a la caixa ho sap, això no és vera; ben al contrari, avui un bitllet és un 11% més barat que l'any passat, el que passa és que potser vostè ha perdut el costum de comprarlos però, escolti, és més barat, és més barat.

(Rialles)

El problema és que el que no pot dir vostè és que si, a un senyor, li costava 7.000 pessetes un bitllet de Menorca a Mallorca i avui li costa 5.700 pessetes, que vostè pugui dir que això és més. Això no és així: un bitllet de Palma a Menorca costava 7.100 pessetes; avui costa 5.760, crec, i un bitllet amb la companyia més cara, Iberia, a Madrid en costava 27 i avui en costa 24, anada i tornada, la més cara, n'hi ha de molt més barates. Jo crec que això és evident i és irrefutable.

Què no hi ha res més en el règim especial? Per l'amor de Déu! Ho he repetit moltes vegades i no em vull estendre en aquest moment, però entre altres coses hi ha coses tan importants com la reducció de les tarifes portuàries, les subvencions que preocupen als empresaris, als pagesos, als particulars, del transport. Sap què és, vostè, haver de vendre sabates i haver de pagar, només pel cost del transport d'anar d'aquí a Barcelona, un cost diferencial que et lleva la possibilitat de competir? Sap què és, vostè, això? Sap què és haver d'anar al mercat i haver de comprar les coses més cares perquè hi ha un cost de transport que tenim aquí, a les Illes, i que els ciutadans de les Illes Canàries tenen compensat i nosaltres no tenim compensat fins al dia d'avui? Afortunadament el tenim compensat. Sap què és, vostè, que en el Pla de beques de l'Estat s'estableixi un pla especial de beques per a aquells estudiants de les Illes Balears que han d'estudiar d'una illa menor a l'illa major o que han d'anar a estudiar a fora? Sap què representa, això? Sap què representa la condició a què ha fet referència, i que té molt a veure en aquest cas, el partit del PSM, la condició del cost de l'energia? Sap què és això, que el cost de l'energia aquí hagi de ser el cost que no pugui ser superior a la mitjana de l'Estat? Sap què és la influència que té la subvenció sobre la depuració d'aigua per al cost del ciutadà? Clar, totes aquestes qüestions són qüestions que estan a la llei i, naturalment, comporten i conformen la llei.

Vostè diu que tenim una visió centralista, jo, dels ajuntaments i dels consells insulars. Jo li vull recordar que nosaltres hem fet les transferències als consells insulars, aquelles a què ens vàrem comprometre, naturalment. El Consell Insular de Mallorca, per exemple, no ha volgut acceptar determinades competències, està en el seu dret, però el que està clar és que hem complert i complirem el nostre procés de transferències: ordenació turística, menor, transport terrestre, artesanía i cambres agràries, agricultura..., i que en aquest procés en el qual estam compromesos, en aquest procés, a més, sempre hem intentat col·laborar, com deia ahir, donant als consells insulars eines, que és el que realment necessiten, i jo li recordava que nosaltres hem ajudat a finançar les seus de Menorca i d'Eivissa i Formentera, i que hem donat 500 milions de pessetes perquè el Consell Insular de Mallorca pugui arreglar la Misericòrdia. Hem cofinançat projectes d'acció formativa, projectes de formació...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Carme Garcia, per favor, no alci tant la veu.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

...programes de formació conjunts dirigits als discapacitats, programes de formació dirigits als exclosos socialment, programes de prevenció de drogues, programes de col·laboració en acció social, etc., etc.

Però, escolti, hi ha una qüestió que jo crec que és evident: vostè, des del Consell Insular de Mallorca a mi no em pot dir que nosaltres tenim una visió contra el desenvolupament dels consells insulars i dels ajuntaments, i li explicaré: perquè nosaltres complim amb les nostres transferències als consells insulars. Però, quines transferències han fet vostès als ajuntaments? Per què no solucionen el problema dels ajuntaments? Si vostè realment creu en la descentralització, vostè el que ha de fer és transferir als ajuntaments aquells serveis socials que els ajuntaments necessiten perquè necessiten finançament i, efectivament, vostè demostrarà que vostè té un tarannà descentralitzador, però mentre vostè rep competències i quan a vostè li toca donar les competències no en dona ni una, jo no crec que això sigui poder presumir de tarannà descentralitzador, des del meu punt de vista.

La Llei de sòl rústic, que és una cosa que vull aprofitar per dir, la Llei de sòl rústic és una llei important, és una llei que estableix les limitacions, les condicions de desenvolupament del sòl rústic, que era important, que també ens varen dir molt de temps que no la faríem i la vàrem fer, i és una llei que, efectivament, es desenvolupa amb el reglament i és una llei que, li vull recordar, admet i admetrà -voldria que això quedàs molt clar- que es facin segregacions de tipus civil, però mai parcel·lacions amb finalitat urbanística en el sòl rústic de les Illes Balears. Això ja està establert a la llei i això estarà també establert en el reglament. Sí segregacions civils, les herències; naturalment no podem anar contra la nostra forma de ser, contra l'esperit de la nostra gent, contra aquell pare que somnia en deixar per herència un bocinet de terra al seu fill, perquè això nosaltres ho permetrem sempre, però no parcel·lacions amb finalitat urbanística.

Li vull recordar que vostès, en el seu procés de moratòria, no han consultat els ajuntaments, no han consultat els ajuntaments, almanco de forma apriorística.

(Remor de veus)

Bé, després em diu que recepta conservadora de medi ambient, mercat... Interessos generals, efectivament Calvià fora, interessos generals... Que fer avançar un país no és qüestió d'ordinadors... Miri, no serà qüestió d'ordinadors, però és important, eh?, és molt important que nosaltres emprem les noves tecnologies i ens hi jugam molt, moltíssim, en el futur d'aquestes illes per saber, precisament, utilitzar aquestes noves tecnologies, fomentar aquestes noves tecnologies perquè, sense cap dubte, les xarxes de comunicació el dia de demà suposaran la possibilitat de rompre l'aïllament tradicional d'un territori com el nostre. Gràcies a aquestes noves tecnologies nosaltres tenim una oportunitat de futur de diversificar la nostra economia i d'introduir el sector quaternari.

Vostè em diu, per acabar, que el nostre poble mereix una altra alternativa, i vostè em diu que vostès són l'alternativa: "Aquest poble mereix una altra alternativa, i nosaltres -diu el Sr. Antich- som l'alternativa", i jo em deman: qui són "nosaltres"?, vostès, aquells, els altres, o qui són? Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President. En torn de contrarèplica el portaveu del Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats...

EL SR. PRESIDENT:

Un momentet, per favor. No quedin a mig camí, o entrin o surtin. Té vostè la paraula.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Gràcies, Sr. President. Sr. Matas, quan vostè ha començat la seva intervenció, quan m'ha contestat, ha fet una sèrie d'acudits sobre antecessors, i si el Sr. Triay, i si el Sr. Crespí. Bé, jo li demanaria que no anàs per aquest camí perquè, la veritat, si ens hem de posar a discutir com jo he arribat allà i com vostè ha arribat aquí deçà...

(Aldarull a la sala).

...tenim un bon trull.

(Rialles)

Jo hi he arribat a través d'un procés democràtic, de primàries que ha fet el meu partit...

(Aldarull a la sala).

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Jo li estic explicant com hi he arribat, jo.

EL SR. PRESIDENT:

Si em permet, un moment, Sr. Antich, un momentet, un momentet. Comprenc que en aquestes hores no ens controlem prou, entre uns i altres. Jo demanaria a tots els diputats i diputades i als que intervenen que mantenguin les bones maneres i el respecte a qui està parlant, perquè hi ha oportunitat per dir el que s'hagi de dir des de la tribuna. Continui, Sr. Diputat.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Ara que anava a rematar, Sr. President, vostè m'ha aturat.

(Rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Vostè pot rematar perquè està en ús de la paraula.

(Rialles)

Vostè pot fer el que..., vostè ha vist que no he tallat la paraula a cap orador i aquest ha estat el tarannà d'avui en aquest debat. L'únic que deman és que no interrompin els diputats, tant d'un grup com d'un altre. Vostè continui.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Gràcies, Sr. President. No, l'únic que anava a dir és que, bé, si dins el seu partit arriben a fer unes primàries em sembla que vostè ho hagués tengut bastant cru, eh?

Per altra banda, vostè em diu que l'ase va dir al porc orellut, que jo no (...) Miri, jo he sortit parlant de moratòries urbanístiques un munt de vegades pel diari i no he vist ningú del meu partit que em contestàs, ni mu!, ni mu! Vaja, a vostè! A vostè l'ha contestat fins el darrer mot del *Credo*.

(*Rialles*)

A vostè li ha contestat absolutament tothom i, per tant, no faci segons quin tipus de comparacions.

Em diu que en tema d'ordenació del territori vostè em torna a convidar a asseure'm. Nosaltres ja hem dit que en matèria d'ordenació del territori ens asseuríem les vegades que fes falta, perquè creim que és la qüestió, creim que és el gran problema o un dels grans problemes d'aquesta comunitat autònoma i ho hem demostrat, perquè quan vostè ens ha cridat hem vingut. El que passa és que, clar, si parlem de pactes, parlem de pactes; si parlem de pactes, parlem de pactes. Miri, quan dos s'ajunten i volen dur a terme una determinada activitat i tots dos hi volen guanyar, això es diu un negoci; si s'ajunten dos i només guanya un això és una barrina, i clar, això no ens va bé, a nosaltres, a nosaltres ens va bé un negoci, ens va bé que ens puguem asseure i que, per tant, si hem de pactar ja partim amb el punt de vista que tots hem de deixar qualque cosa pel camí, però, clar, si algú ens ve a asseure's amb una postura totalment tancada i ens diu que això és el que ha de ser, difícilment, difícilment podem arribar a qualsevol pacte, però li dic que nosaltres ens asseurem les vegades que facin falta perquè aquesta qüestió s'ho mereix, maldament, com se suposa, tinguem totes les prevencions en aquest tema, perquè l'experiència ens diu que vostès fins ara no hi han cregut en tota aquesta qüestió; això ens ho diu l'experiència, l'experiència ens diu que cada vegada que s'ha hagut de votar qualque actuació al consell insular en matèria de desclassificacions, el PP ha votat en contra. Aquesta és l'experiència que tenim fins ara. Per tant, nosaltres pactes sí, comparses d'actuacions totalment electoralistes de qualcú, no, de cap de les maneres. I repetesc, una altra vegada: ens asseurem les vegades que facin falta, però seriosament, per donar solució als temes.

I vostè ens diu que la moratòria del consell és totalment xereca, que no arregla res i que, a més discrimina i no sé quantes coses més, i em treu Calvià a cada punt, i em diu que Calvià no hi és, és que Calvià no hi és, i com hi ha de ser, Calvià?, si aquí es determina un criteri per part del Consell Insular i Calvià no entra dins aquest criteri, però és que no hi entra ni Calvià ni Marratxí, però Muro tampoc, i no hi governen els socialistes, ni Ciutat, i no hi governen els socialistes, tampoc no hi són dins la moratòria del Consell. Per tant, no vulgui usar aquesta qüestió per fer demagògia de cara als ciutadans, jo crec que la moratòria del Consell fa, precisament fa el que ha de fer, que és preocupar-se, preocupar-se del sòl que realment pot créixer a les braves i molt aviat. El sòl allà on hi pot haver especulació, ràpida, home, si ens hem de seure a parlar de Directrius d'Ordenació del Territori i en hem de seure a parlar de plans territorials i els han de fer vostès, cosa que esper que no sigui així, però si els han de fer vostès, i vostès ens tenen avesats a aquesta rapidesa brutal en fer plans, és que ja estarà urbanitzat tot quan arribarem.

Pla de carreteres, fa onze anys que en parlem. Directrius d'Ordenació del Territori, fa deu anys que en parlem. Pla territorial del Pla, on és el Pla territorial del Pla?, dins un calaix?, fa sis o set anys que en parlem. Si per fer els plans territorials parcials i per fer les Directrius d'Ordenació del Territori hem d'emprar sis o set anys més, anam ben arreglats. Crec que ens podrem seure les vegades que faci falta, però que arreglarem poques coses.

Vostè em parla d'habitatge, i em diu que vostès fan un munt de coses en el tema d'habitatge. I jo li he donat l'enhorabona en el tema que ja era hora que es començàs a fer algun tipus d'actuació. Però alerta, Canàries, Madrid, Andalusia, hi ha un munt de comunitats autònomes que això que ara vostès han posat en marxa, fa un munt d'anys que ho fan, tampoc no ha de parèixer que aquí s'acaba el món, que ara aquí hem fet tots els miracles del món, hi ha moltes de comunitats que durant aquests darrers anys han tengut una sensibilitat molt més important en els temes socials que vostès, i en aquest tema d'habitatge nosaltres els ho deim des dels temps dels temps, que era necessari fer totes aquestes qüestions, però és que aquí hi ha un altre tema, eh?, vostès, ara han anunciat aquesta mesura i que, bé, que vostès estan molt preocupats per aquesta qüestió. Jo el que voldria és que estiguessin molt preocupats per veure quins seran els compliments dins els objectius que s'han fixat dins el pla estatal, també, a final d'any parlarem de compliment d'objectius, perquè si ha de ser com l'any passat, estam ben arreglats, l'any passat vàrem ser de les comunitats que manco objectius complíem, nosaltres, una comunitat tan rica i que ho feim tot tan bé.

En tema d'educació, jo no li he parlat que vostès no hagin fet res. Jo li he dit que vostè es va passar ahir, que vostè es va passar dient que els socialistes, el temps que els socialistes havien estat en el govern, ho havien tengut tot en un estat lamentable, això li vaig dir, perquè això és pura demagògia, i vostè ho sap. Què vol que em tregui aquí, relacions d'instituts que hem fet?, què hem de fer, hem de començar a tirar-nos les xifres i les estadístiques pel cap? No és aquesta la qüestió, la qüestió és una altra, i és no emprar tanta de demagògia en tots aquests temes.

I miri, la qüestió en educació, és ver que vostès han començat a fer obres i han començat a fer tota una sèrie de coses que jo crec que estan ben fetes, jo no les he criticades, jo he dit, "vostès també han fet", quan jo he parlat la primera vegada, he dit: "vostès també han fet", però també el cert és que en educació, als representants dels professors, als sindicats els han dedicat tota una sèrie d'epítets, descoordinació, improvisació, imposició, ignorància, provocació, caciquisme, nepotisme, etc., tot això els sindicats, home!, no tot ho deuen fer tan bé.

Llavors no sé què em diu a mi dels accidents laborals. Em diu que el miri a la cara, que vostè està molt preocupat pel tema dels accidents laborals, idò no es preocupi tant, faci polítiques perquè no n'hi hagi, és que aquí, vostè, es preocupa per la gent que és a l'atur, i mentre hi hagi gent a l'atur estarà preocupat, i vostè estarà sepultat de preocupacions ràpidament, el taparem de preocupacions, no, no, no, no es preocupi tant, faci fer feina al seu govern perquè totes aquestes qüestions no passin i per anar-les millorant.

Després em xerra de sanitat, de Son Llätzer, de Manacor, i que vostè ja va haver de finançar no sé què de la Universitat i tal, jo l'únic que li dic és que Son Llätzer i Manacor no han estat cofinançats, els ha pagat l'Estat, i vostè en aquests moments està fent un mal negoci, perquè les transferències no han vingut i com que les transferències no han vingut, tot això s'havia de negociar dins les transferències, vostè en aquests moments cofinança una cosa que qui l'ha de pagar és l'Estat i no nosaltres. I no perquè l'hospital d'Inca no sigui important, i clar que ho és, important, però que paguin ells, o no se'n recorda de quan els socialistes érem a l'Estat, del que ens deia?, que no enviàvem res, que no sé què ..., ara vénen aquests i els diuen que paguin la meitat, i vostès paguen, desembutxaquen, i ja està!

En el tema del règim especial, només dir-li, recordar-li que vostès feren un electoralisme brutal, vostès parlaven de règim especial i fiscal, aquí, allà era una altra cosa, allà els varen dir que no, els seus, és que nosaltres no fèiem falta, eh?, vostès tot sols ho podien arreglar, a això, i per què és que no l'aproven allà, la moto que ens volien vendre a l'inici. Ningú no ha dit que això fos una mala passa, el règim especial, ningú no n'ha parlat d'això, el que passa és que nosaltres en el seu moment ja posarem les coses clares i, per tant, no enganarem la gent, nosaltres no estarem mai a favor del tema fiscal. I els seus, de Madrid, tampoc no hi estaren i els feren tornar enrera, i vostè ho sap.

I jo l'únic que li he dit és que a aquest règim fiscal, que és una bona primera passa, se li han de posar continguts, l'hem d'omplir, i que en aquests moments, fins ara, no hem dut massa sort, perquè al mateix temps que parlàvem de descomptes, aquí s'augmentaven tarifes, i no crec que hagi dit cap mentida, és una realitat, i poques coses més, de tot això que em xerra vostè, de carburants i no sé quantes històries, clar, tot això són potencials, coses que sí que poden venir, però no hi són, eh?, ja vendran, tots ben contents si les aconseguim, però en aquests moments no hi són. Queda molt de camí per recórrer.

M'he de llevar una espina, perquè segurament vostè en parlarà després, i llavors jo ja no tindrè temps. I com que vostè ha donat una passada al Sr. Sampol en aquesta qüestió, i els meus, mira que m'han prohibit que no en parlàs, eh?, però, però m'he de llevar l'espina. Miri, amb el tema del fems, perquè segurament després vostè em mostrarà una foto de bales o de qualque cosa d'aquestes, i jo en vull parlar abans, amb el tema del fems, el PP ha fet tots els papers, tots, des d'empènyer la incineradora i aprovar-la, després, com que no governava, començar a crear obstacles en el tema de la incineradora, i, per cert, les bales que a vostè li preocupen tant i que a mi també, com se suposa, les bales són una proposta del Partit Popular al consell insular, les bales són una proposta del Partit Popular al consell insular, perquè nosaltres en aquell moment, ja en el moment que posàrem en marxa la incineradora, estàvem d'acord amb el que pensava el Partit Popular a l'Ajuntament de Palma, que era abocar directament, perquè aquí, per exemple, no només en aquesta qüestió, en moltes altres, però és que en el tema del fems, a l'hora de parlar amb el Partit Popular, vostè que diu, "i quants són allà?", has de xerrar amb mitja dotzena de partits populars per posar-te d'acord, has de cercar el Partit Popular de cada lloc, i vostè diu, "i allà, quants n'hi ha?, i quants seran vostès, qui serà qui governarà?", i aquí deçà, quants són?, ho sap, Sr. Matas?, jo crec que ha perdut el compte.

Per tant, en el tema dels fems, molt alerta, jo l'únic que vull recordar és que l'any 1994, el president del consell insular que no era ni socialista, ni del PSM, ni d'UM ni d'Esquerra Unida, ja demanava la modificació del pla director, l'any 1995, i el Sr. Soler, essent president del Govern, aquí mateix, va dir que ell s'havia reunit amb el consell insular i que no es preocupassin que ell modificaria el pla director, octubre del 95. Som al 98 i el pla director encara no s'ha modificat. Qui és que obstaculitza el tema?, és ben clar qui és qui l'obstaculitza. Si hi ha bales, hi ha olors i hi ha problemes a Son Reus, el problema qui l'ha creat és el Partit Popular, perquè si el Partit Popular hagués modificat el pla director quan era hora, les plantes de compost i les plantes de triatge ja estarien fetes, i no n'hi hauria ni un, de problema. Per tant, alerta en el tema del fems, fora bromes en el tema del fems, perquè vostès, vaja, vaja.

Bé, ja per acabar, només dir-li que, efectivament, ja n'hi han parlat, no?, que en definitiva aquests quinze anys, aquests darrers quinze anys han quedat sense resoldre molts de problemes principals, i vostè ara no me n'ha parlat, no ha parlat ni d'energia, ni d'aigua, ni de les pedreres, ni de totes aquelles altres qüestions de què jo li he parlat, però, com que vostè té una altra intervenció, segurament em podrà contestar.

L'únic que li vull dir, ja per acabar, és que molts d'aquests grans problemes han quedat aturats precisament perquè vostès han fuit de tocar tot allò que pot molestar segons quins grups, i per altra banda també han fuit de tocar tot allò que electoralment no fa gràcia. I hi ha exemples, la via de Palma-Manacor, tot el tema energètic, el problema de les pedreres, és a dir, en aquests moments vostès ho tenen totalment aturat i sense cap tipus d'aplicació. Vostès han anat més al que és guapo, al Pla Mirall, encara que aquest Pla Mirall, ja li ha dit el Sr. Sampol, trepitja competències dels consells, perquè efectivament aquí s'havia passat tot el tema de façanes, etc., i vostès ho han recuperat, encara que aquest Pla Mirall, la manera com s'ha fet no sigui la més eficaç, perquè el normal hagués estat fer-ho a través dels plans d'obres i serveis dels consells, encara que aquest Pla Mirall no sigui realment la millor forma de donar doblers perquè els ajuntaments puguin actuar amb prioritats, això és un dirigisme, vull dir vostès els han enviat cap a la "guapura" i cap a aquestes històries, i també li ha dit el Sr. Sampol que no és lògic que en temps de bonança, amb bonança econòmica s'inxuflin 35.000 milions de pessetes, això ha trastornat tot el tema de la construcció, ha ajudat a encarir l'obra pública i ha ajudat a encarir els habitatges, i això ho sap vostè molt bé, per molt que ho vulgui justificar.

però clar, això donava una oportunitat molt important, que era tallar moltes de cintes, posar molts de cartells, i clar, això ha passat davant tota la resta.- Jo li demanaria que no es preocupassin tant pels cartells, ben aviat, estic convençut que ben aviat vostès en podran posar un de ben gros, de cartell, un cartell que dirà, "aquest local ha estat traspasat, per a més informacions, posau-vos en contacte amb els nous responsables, les forces progressistes d'aquest país".

Moltes de gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. President, per tancar aquesta qüestió, té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Antich. M'ha convidat a asseure'ns, m'ha convidat, vostè diu que jo l'he convidat i que vostè accepta asseure'ns, i que, efectivament, vostè té la intenció d'intentar dialogar i d'intentar arribar a acords amb nosaltres en una qüestió tan important com és la qüestió del medi ambient i del territori. Clar, jo li dic que aquesta és la nostra voluntat, el que passa és que tant hi ha d'aquí a allà, com d'allà a aquí, i fins avui, jo no he vist que siguem capaços, en aquest cas, de donar passes per a aquest enteniment, si realment vostè creu el que diu, si realment vostè creu que aquest parlament ha de fer aquesta ordenació, si vostè creu que efectivament és una competència d'aquest parlament ordenar el territori, vostè creu que ens hem de posar d'acord amb aquests grans límits i amb aquest sostre, i efectivament dur aquesta llei aquí, aprovar-la, aplicar-la i posar-la en vigor.

La llei serà la que vostès i nosaltres vulguem. Miri si li poso fàcil. No posi excuses, és que els plans territorials no entraran, escolti, posarem les mesures que haguem de posar, si hem de posar mesures que puguin limitar el creixement fins que s'està garantint l'aplicació del pla territorial i l'aplicació dels canvis de normes, les farem, si és que millor no li ho puc posar, el que passa és que ha de demostrar que té voluntat. Ha de demostrar que té voluntat de negociar aquesta qüestió.

Perquè, Sr. Antich, aquesta és realment una qüestió que hauria d'estar fora del debat estrictament polític i d'una campanya electoral. I jo sé que vostè ho pensa, això, però que naturalment hi ha molta gent al seu partit i li han demostrat cada dia, que no ho pensa. Efectivament, què m'ha d'anar a contar?, què m'ha d'anar a contar a mi, de l'interès que té la gent del seu partit i els seus companys respecte de vostè?, sobretot aquells que han perdut, què m'ha d'anar a contar? Una cosa és el que jo crec que vostè, d'una forma, crec que intel·ligent, sensible, vol fer, i efectivament una altra cosa són els acords a què vostè pugui arribar. Jo voldria que vostè pogués prendre tots els acords amb nosaltres, ho voldria, és que no voldria res més, és que no hi perdre ni un minut. Jo voldria, tendria el desig de ser capaços d'arribar a aquests acords. El problema és que a mi també l'experiència em demostra que no serà fàcil, a mi l'experiència també em demostra que vostè té dificultats, i moltes, el que passa és que crec que jo li he demostrat, i nosaltres sempre li hem demostrat, la nostra bona voluntat, sobretot en un tema tan important com aquest i en el qual tant ens hi jugam, tant ens hi jugam.

I el nostre avantatge és que nosaltres mantenim sempre el mateix discurs, nosaltres no hem de canviar el discurs, nosaltres aprovam les DOT i nosaltres li presentam l'avanç sobre l'ordenació del territori, i nosaltres, en aquest avanç d'ordenació del territori ja li plantejam quin és el camí, li deim que hem de fixar els sostres de població, els sostres d'edificació, i que hem de regular els planejaments perquè s'adaptin a aquests sostres i a aquests límits. No hem de canviar, no hem de canviar perquè aquest és el nostre plantejament i sobretot i el més important, ho hem advertit des del primer moment, perquè ens presentam a les eleccions amb aquest compromís. Nosaltres hem anat a les eleccions amb aquest compromís, nosaltres, quan vàrem anar a les eleccions, als nostres ciutadans, a aquells que ens varen votar i als que no ens varen votar, que són tan respectables, naturalment, com els altres, a aquells els vàrem dir, "escoltau, nosaltres farem això, nosaltres farem les Directrius d'Ordenació del Territori, nosaltres regularem l'ordenació del territori", i efectivament nosaltres, d'aquí a quatre anys, i aquest és el nostre bagatge, que ens dóna la credibilitat que ens dóna, passarem comptes del que hem fet, i nosaltres, d'aquí un any, hem de passar comptes respecte de si hem estat capaços de solucionar aquestes qüestions o no. Si hem estat capaços de garantir el futur d'aquesta comunitat als que vénen darrera nosaltres, per damunt de batalles polítiques i per damunt d'interessos a un moment determinat, d'un color o de l'altre.

Em diu que ni Calvià, ni Muro, ni Ciutat no hi han entrat, perquè hi ha un criteri i en aquest criteri no hi entren. I clar que hi ha un criteri, que el municipi sigui dels nostres o no sigui dels nostres, és ben clar que hi ha un criteri. És ver, té raó, hi ha un criteri, que el municipi sigui dels nostres o no sigui dels nostres. Calvià és dels nostres, no hi ha moratòria. Marratxí és dels nostres, no hi ha moratòria. Muro també és seu, en aquest moment. Per tant, no em posi l'exemple de Muro, naturalment, que em diu que no hi entren, naturalment que no tenen interès que hi entrin aquests municipis.

(Remor de veus)

Em parla d'habitatge i em diu que hi ha altres comunitat que executen més. A veure, anem per parts. Miri, perquè quedi clar, nosaltres fomentam tres tipus d'habitatge, nosaltres tenim els habitatges que construeix l'Ibavi, l'Institut de la Vivenda, els devuit mesos darrers, habitatges a es Pont d'Inca, Alcúdia, es Molinar, Son Rullán, Son Ferriol, es Jonquet, es parc antic de Palma i es parc antic d'Inca. Darrers devuit mesos. Habitatges que són de rehabilitació, nosaltres subvencionam fins a un 25% tots els habitatges que es puguin rehabilitar amb mils de milions de pessetes en aquesta legislatura destinats a ajudar les rehabilitacions del nostre casc antic i dels habitatges del casc antic. Pla d'habitatge, 10.966 habitatges, en total, tant de les que fa l'Ibavi com de les que fan els particulars en habitatges de protecció oficial que estan taxades i que nosaltres també subvencionam. Això són fets, canten papers i menten barbes.

Em diu que no és ver i em reconeix que a l'educació no tot és lamentable, que a veure si ens hem de tirar els llistats dient que vostès han fet tots aquests instituts i que no sé quantes escoles de la Segona República, no sé què, i que han fet tantes coses. Bé, escolti, jo no em vull tirar cap llistat amb vostè, no tenc cap intenció de tirar-me cap llistat amb vostè, jo tenc intenció de demostrar-li que vostès han fet instituts a tres pobles que estaven junts, només perquè eren batles que o tenien relació amb el Partit Socialista o eren del Partit Socialista i tenien intenció de quedar bé amb aquells batles del Partit Socialista. Clar, i jo li ho vull repetir, resulta que a Artà, a Capdepera, a Son Servera hi ha instituts, plegats, i al Pla de Mallorca no hi ha instituts; a Eivissa, com que Eivissa resulta, quina desgràcia, que és del Partit Popular, no hi ha instituts. Això és el que li dic jo, això és el que li dic. Resulta que les inversions s'han fet d'una forma discriminada, i que el que nosaltres hem rebut ha de millorar, ha de millorar de forma substancial perquè les escoles i els instituts de les Illes Balears, amb les condicions que els havien rebuts, eren realment lamentables, i em sap greu dir-ho, jo no vull dir que vostè tengui la culpa, però això és un fet objectiu, eren lamentables i els hem d'arreglar i els hem de solucionar.

No m'agrada riure quan xerr d'accidents laborals o quan xerr d'atur. Naturalment que no. I tant que em preocupa, i per què creu que feim feina?, idè, aleshores, feim feina per solucionar aquests problemes, hi ha molt manco atur avui del que hi havia fa tres anys, hi ha molta més gent que pot fer feina, això no és fruit de la casualitat, tampoc no és responsabilitat absoluta de ningú, tampoc no és responsabilitat absoluta de ningú, però no és fruit de la casualitat, i hi ha tota una política en campanya de prevenció d'accidents laborals que realment és molt important i que dóna els seus fruits. El que passa és que tenim realment una sèrie de problemes que hem d'intentar solucionar i que encara no hem aconseguit eradicar, és que és molt complicat. I tal vegada, la veritat, i jo li puc reconèixer, és que no n'hem sabut més i tal vegada ens hem equivocat amb la campanya d'accidents laborals, jo crec que feim el que podem i que tenim un bon equip, i que estam intentant eradicar els accidents laborals, però jo també som capaç de reconèixer-li que, tal vegada, no hem tengut l'èxit amb els accidents laborals que a mi m'hagués agradat tenir, sense cap dubte, sense cap dubte. I en feim de feina, per solucionar això, no importa que m'hi enviï, no es preocupi, no es preocupi.

Diu que hem fet un mal negoci amb Inca, bé, això ho diran els ciutadans, jo li he intentat explicar i, segons veig, no som capaç. Nosaltres hem aconseguit l'hospital d'Inca, i jo li he intentat explicar que nosaltres, ara avançam 1.200 milions de pessetes, per aconseguir-ne 20.000, és cert, la decisió era no fer-ho, ho han fet a altres comunitats autònomes d'Espanya, a moltes, a Calahorra a La Rioja, a Astúries, etc., etc., a València una fórmula mixta, etc., etc. Nosaltres hem hagut de prendre la decisió, aquesta és la diferència entre quan es governa i quan es pot dir qualsevol cosa des de l'oposició. Nosaltres hem hagut de prendre la decisió i hem hagut de triar què era el millor per als ciutadans. I jo l'únic que li intent explicar és per què hem pres la decisió de dur l'hospital d'Inca i hem aconseguit l'hospital d'Inca. Jo li explic que nosaltres, gràcies a aquesta operació global, aconseguim moltes inversions, no només a Inca, que finança íntegrament l'Insalud que no haguéssim pogut aconseguir amb condicions normals, i que ens interessa molt estratègicament tenir-les abans de les eleccions, de les eleccions, i sobretot ens interessa molt abans que pogués produir-se qualsevol canvi polític que després ens fes tenir una mala negociació de la transferència de sanitat, on ens hi jugam molt i molts de doblers. Ens interessa que aquests doblers siguin a sanitat i a l'hora de negociar la transferència, poder negociar la transferència, però és que resulta que nosaltres estalviem molts de doblers cada any perquè feim una reconversió de la xarxa hospitalària, i la sanitat pública que és l'Insalud, ha acceptat fer-se càrrec d'aquesta sanitat pública que nosaltres teníem. Clar, si ells es fan càrrec d'aquesta sanitat pública, ens estalvien molts de doblers, molts més que aquests 1.200 milions de pessetes, i cada any. Jo crec que això està bé, crec que és bo i positiu, i tenim tots aquests hospitals gràcies a això, hem hagut de prendre la decisió i l'hem presa.

I el règim especial, li vull agrair que digui que efectivament és una bona passa, a la fi, a la fi diu que és una bona passa, a la fi reconeixen, vostè és el primer que reconeix que a la fi és una bona passa, a la fi resulta que el règim especial -el primer del PSOE-, que aquesta llei que compensa la insularitat, aquesta llei que ens permet tenir aquests descomptes en general, exactament igual que els tenen les Illes Canàries, a Espanya, és una bona llei i és una primera passa. Que vostè diu que hagués pogut ser més grossa?, naturalment, però no ha estat gràcies a vostè, al seu partit que haurà estat més petita o més grossa, en tot cas més petita, perquè vostès a l'únic que s'han dedicat és a posar entebancs des del primer moment. I és difícil, és difícil anar a Madrid i fer entendre a la gent que quan es tracta de defensar una llei que és bona per a les Balears, hi ha un partit d'aquestes mateixes Balears que vota en contra de la llei, és difícil, perquè no s'entén això, a Madrid. Escolti, si és bo per a les Balears, idò tothom a empènyer, ja discutirem després si ens hem quedat curts, si hem d'aconseguir més coses, si ara resulta que hem d'anar a Europa i que tenim problemes a Europa per aplicar aquesta llei, com ha tengut les Illes Canàries, que clar, això ja és una realitat distinta, i si ara resulta que etc., etc., etc.; però a l'hora d'aconseguir alguna cosa bona i positiva per a les Balears?, tots plegats, tots plegats.

És més, jo estic convençut que si vostè hagués estat el responsable en el seu partit en aquell moment, si li haguessin fet cas, esper que sí, vostè no ho hagués permès, i n'estic convençut, vostè no ho hagués permès, no hagués permès que el Partit Socialista votàs en contra de la nostra llei a Madrid, el seu Partit Socialista.

Clar, diu que increment de tarifes, escolti, jo li dic que, per favor, compari, per favor doni llum, per favor demostri que els bitllets costen un 11% menys que fa un any, i això és una realitat, i en els interinsulars molt més, i això és una realitat. I que hem de dur endavant el règim?, clar que sí. Jo li alab el gust en el sentit d'haver de fer un seguiment de l'aplicació d'aquest règim, naturalment, naturalment, el que passa és que no em digui que no hi ha fets absolutament constatables. Reducció de tarifes portuàries, 1.800 milions de pessetes cada any, per llei. Descompte de mercaderies, subvenció, el mateix règim que les Illes Canàries, llei, en el pressupost de l'Estat. Preu del llum, preu del carburant, beques... No em digui que no hi ha fets reals perquè són fets absolutament reals.

Pedrerres. Aigua, - puc repetir: aigua- amb la inversió de 12.000 milions de pessetes que està en marxa s'acaba la dessaladora de Palma, el projecte de transvasament a Mallorca, tenim en marxa les depuradores d'Eivissa, Sant Antoni -perdó- les dessaladores d'Eivissa, Sant Antoni i Formentera i, efectivament, aquest problema afortunadament no existeix a Menorca. El projecte de recuperació de l'aigua que es tira a la mar, com un altre projecte de solució d'aquest projecte hidràulic. En definitiva, la solució a l'aigua en el nostre pla hidrològic amb doblers, amb execucions i amb les fites ben posades. Nosaltres hem resolt el problema de l'aigua, hem resolt el problema de l'aigua. Que encara hem de resoldre més de cara al futur?, sense cap dubte, però vostè recordarà que aquí hi va haver una operació vaixell i que aquí hi ha hagut problemes d'aigua, i efectivament nosaltres tenim planificada la solució de l'aigua i nosaltres hem posat en marxa les infraestructures perquè l'aigua estigui solucionada i la badia de Palma tenguí en construcció la dessaladora més important, probablement, que hi haurà a Europa.

Pedrerres, 400 pedrerres, el Pla de rehabilitació de pedrerres, el coneix vostè perfectament i vostè n'ha participat perfectament.

El Pla Mirall ara resulta que no és que no sigui bo, sinó que el problema és que no l'han fet ells. No, escolti, escolti, (...) dirigim. Està clar: nosaltres ajudam els ajuntaments a exercir els ajuntament a exercir una competència que és seva, i nosaltres, amb els ajuntaments, naturalment, compartim financerament el projecte. El projecte, el trien els ajuntaments i el fan els ajuntament; nosaltres l'únic que feim és pagar. Home!, naturalment deim per què, perquè nosaltres no podem deixar que s'emprin els doblers públics per a qualsevol cosa, i el que feim és dir: "Escoltin, vostès han de rehabilitar carrers, places, façanes, han de recuperar edificis, han d'enjardinar, han de millorar la qualitat dels seus municipis", i no es preocupi que, les cintes, també les tallen els batles, tal com vostè va fer quan era batle, que les va tallar totes vostè i jo en vaig tallar, naturalment, cap ni una, perquè qui fa l'obra són els batles, els seus, els seus, i són els seus els que han posat en marxa els projectes i jo estic molt content i molt orgullós que això serveixi perquè no tan sols els batles puguin fer els seus projectes, sinó projectes que siguin bons per a tots els ciutadans de les Illes Balears.

I jo li vull recordar dues qüestions que em semblen importants. Una és que jo crec que és imprescindible que quan feim aquest debat siguem capaços sempre de parlar de les Illes Balears, perquè aquest és el Parlament de les Illes Balears, i jo no he sentit de la seva veu parlar de Menorca, ni d'Eivissa, ni de Formentera, i jo crec que és bo i que és positiu que els problemes que discutim aquí siguin els problemes de totes les Illes Balears; això no és el Parlament de Mallorca, això no pot ser el Parlament de Mallorca, això és el Parlament de les Illes Balears, això és el Parlament de les Illes Balears.

Carreteres. La segona qüestió és la del territori, que l'acabaré immediatament. Carreteres. Escolti, Palma-Manacor, Palma-Manacor, Palma-Inca, Palma-Peguera, el projecte de la carretera de Maó a Fornells, la variant de Ferreries, la ronda de Ciutadella, la nord i la sud, la ronda de Santa Eulàlia, l'accés a l'aeroport d'Eivissa, etc., etc., etc. Aquests projectes, tots aquests projectes, són projectes que es financien i es duen endavant gràcies al conveni de carreteres i que nosaltres hem aprovat i presentam al Pla de carreteres i que nosaltres duim endavant perquè hem aconseguit els doblers, allò que tants i tants d'anys el Sr. Borrell, candidat a president de l'Estat, ens va negar, allò que tants d'anys no ens va voler donar a les Illes Balears per fer les carreteres que necessitàvem. Afortunadament ho hem aconseguit i afortunadament durem endavant aquests projectes. Naturalment que durem endavant aquests projectes amb el mínim impacte ambiental que tenguin, estudiant sempre les alternatives que manco perjudici creïn, però, naturalment, garantint la comunicació, i garantint una cosa important que vostè ha dit molt de passada i que per jo no ho és, de passada: el risc dels accidents, la seguretat vial; aquestes inversions són fonamentals per garantir que minvaran els accidents de les nostres carreteres, que nosaltres millorarem d'una forma molt important la seguretat vial a les nostres carreteres.

I li vull parlar del tema de l'ordenació del territori, perquè jo estic segur que vostè, en el fons, està d'acord amb jo que allò important és ser capaços d'ordenar el creixement, ser capaços de fer aquest pacte sobre el territori en el qual en aquests moments estam encaparrats. I precisament per això jo crec que no podem fer demagògia electoral: "és que una urbanització, no; és que 80 urbanitzacions, no". Vostè creu sincerament que les Illes Balears, on és probable que hi hagi -no sé si m'equivoc de molt, crec que no- de dos milions i mig a tres milions de capacitat poblacional?, de dos milions i mig a tres milions? Vostè creu que el problema és la moratòria que ha proposat el Consell Insular de Mallorca? Vostè sap a quants de ciutadans, vostè sap a quina capacitat poblacional afecta la seva moratòria? A 100.000 persones. Vostè creu que el problema de les Illes Balears són 100.000 persones sobre tres milions? És això?, amb això ja tenim la Seu plena d'ous? No, jo crec que això és enganyar, jo crec que això no és seriós. Resulta que tota la moratòria que vostè planteja afecta, redueix, si l'aturam i no el feim, un creixement de 100.000 places. Naturalment no és aquest, el problema, i vostè sap que no és aquest, el problema, vostè sap que el problema, realment, és molt més important, vostè sap que el problema, tard o prest, haurà de ser posar límit a tot; vostè sap que el problema és limitar el creixement, però, clar, això no li interessa, a vostè l'interessa fer electoralisme amb una urbanització sí i una altra no, i la urbanització es fa a Calvià es pot fer, però si la urbanització es fa a un municipi del PP resulta després que el PP és el més urbanitzador i que el PP ho urbanitza tot. No, home, no!, hem de ser coherents, no és el problema, 100.000, no són 100.000 places, el problema. Això és fer demagògia. Jo crec que allò important és ser capaços de saber quin és el problema real, quin és l'horitzó, quin és el camí que seguim i quines són les garanties que nosaltres donam als nostres ciutadans, i això és el que ens donarà credibilitat, això és el que farà que la gent confiï en nosaltres i que no se'n vagin a dormir passant pena perquè el dia següent, qualsevol que s'hagi comprat una casa, que hagi fet tots els permisos, com vostè i com jo, vostè imagini la gent afectada a son Ferrandell, i no estic defensant la urbanització de son Ferrandell, estic defensant la gent...

(Aldarull a la sala).

...naturalment: vostè imagini que se'n va a dormir un vespre i vostè és un veïnat que viu a un lloc on resulta que s'han fet els carrers, vostè ha comprat un solar, ha anat a l'ajuntament, ha demanat permisos, ha anat a totes les administracions, ha demanat permisos, li han donat tots els permisos, s'ha fet la seva casa, vostè viu a la seva casa, té llum a la seva casa, té aigua a la seva casa, té carrers a la seva casa, i resulta que un dia s'aixeca, es desperta i la casa no és seva.

(Aldarull a la sala).

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, Sr. Gomila. Sr. Gomila...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Això és seriós, això és seriós.

EL SR. PRESIDENT:

Deu ser l'hora del vespre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Això és molt seriós quan el perjudicat és un, sigui de son Ferrandell i sigui d'on sigui. Això és molt seriós quan el perjudicat és un ciutadà que no té per què ser un especulador ni té per què ser un gran propietari. És qualsevol que tenguí un dret a tenir una casa com vostè i com jo, i jo crec que, aquest camí, no l'hem de seguir, aquest camí no és el bo, aquest no és el camí correcte. Hem de fer les coses, crec, pensant en el dia de demà, posant solucions definitives, no pegats que duguin a unes eleccions i que, quan passin les eleccions, tanmateix els hauran de fer. Pagaran 5.000 milions de pessetes a son Ferrandell? Si no varen pagar els dels Canons! Si nosaltres els vàrem posar els doblers sobre la taula perquè protegissin els Canons i no els varen voler protegir! Va ser el Partit Socialista! Però, clar, ara hi ha unes eleccions, però vostè és incapaç d'explicar a la gent que tanmateix vostè, contra aquestes cases, no podrà fer res i que tanmateix no els podrà confiscar aquest dret. Ho expliqui a la gent, doni seguretat a la gent, li doni garanties que no se n'anirà a dormir i el dia següent es despertarà que li han confiscat la seva propietat i, a partir d'aquell dia...

(Aldarull a la sala).

...no pot ni vendre ni hipotecar.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor. Sr. Gomila, li crid l'atenció per segona vegada. Li crid l'atenció per segona vegada. Supòs que vostè coneix perfectament el Reglament. Una cosa és expressar sentiments i una altra és fer actituds que no es corresponen a un parlamentari. Continui, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Deman disculpes. Crec que és normal després de tantes hores de debat, que potser passin aquestes coses, però acab.

Miri, el fems, el fems és un fet inqüestionable. La responsabilitat del fems és seva. Vostè ha dit aquí que nosaltres no hem modificat el Pla de residus. Com vostè sap, no basta això; ho sap, no ho pot dir però ho sap, però és igual, és mentida, és mentida! Llei de mesures d'acompanyament, article 26, modificació: "*El tratamiento de residuos, incluidos todos los tipos, puede hacerse efectivo también a través de diferentes medidas de minimización, sistemas y recogida selectiva y reciclaje, compostaje, incineración o cualquier otro tipo de valoración*". Per tant, no és vera, que no s'hagi modificat. Quina és l'excusa? L'excusa és que vostès amb el fems tenien un problema polític, però la responsabilitat del fems és seva, és seva; vostès han posat una taxa d'incineració, per incinerar, vostès, i no la cobren; vaja, vull dir que no incineren.

(Remor de veus)

És a dir, vostès són els que han permès que la realitat sigui tan crua; la realitat, molt preocupant, no tan sols per als veïnats que viuen allà, no, no tan sols, sinó per a molta gent la realitat és que vostès han deixat un problema que s'anà acumulant per no ser capaços d'enfrontar amb valentia una solució definitiva. Menys mal que encara els salva Palma, perquè jo crec que si Palma no els ajudàs jo no sé que farien, vostès. La responsabilitat del fems és seva; totes les bales que estan amuntegades, totes les bales que estan amuntegades d'una forma escandalosa a son Reus, són responsabilitat seva, són culpa seva, i, això, el ciutadà ho sap; el ciutadà sap, no només el que viu a prop, sinó tots, que han hagut de patir una situació de risc perquè hagués pogut passar qualsevol desastre, amb les bales amuntegades, i tot, per què?, perquè, clar, vostè sap quina és la solució: vostè sap que la solució als residus és dos i dos són quatre; passa a Alemanya, passa a Dinamarca, passa per tot, vostè ho sap perfectament, no s'atreveix a dir-ho al ciutadà.

Vostè sap que nosaltres hem de reciclar, hem de potenciar el reciclatge, el triatge, hem de potenciar, i ho feim, perquè li hem demostrat i a l'hora de donar-li el finançament perquè ho pugui fer, l'hem ajudat i molt amb la Llei d'embalatges i modificant la llei perquè vostè pogués cobrar els doblers per fer aquest reciclatge, que costa molts de doblers, i si no que ho demanin als ciutadans quan paguen la taxa de fems, la seva taxa de fems, idò escolti, vostè ha de dir als ciutadans la veritat, jo no li deman res més. Vostè els digui: "Mirin, reciclarem, compostarem, farem alguna cosa que no ha fet ningú, farem una cosa que ningú no ha aconseguit: la meitat del fems, la reciclarem, la farem desaparèixer, l'emprarem per al camp"; no ho ha aconseguit ningú, és igual, vostès ho aconseguiran, els creuran. I l'altra meitat? I l'altra meitat? Per què no puja -clar!- i en lloc de dir al ciutadà que vostè no té responsabilitat, li digui que l'altra meitat, o agafam un vaixell, com algú també va proposar, el carregam de fem i ens enduim el fems, o el que poden fer és, naturalment, haver de dir als ciutadans que amb aquest fems s'haurà de fer alguna cosa, que és, o posar-lo en un abocador, que, en això, supòs que no hi està d'acord, o naturalment cremar-ho i, naturalment, cremar amb una incineració i d'acord amb la taxa que vostè ha posat.

Clar, si vostè resulta que amaga això i vostè diu: "No, nosaltres som fantàstics i ho reciclarem tot", quin és el resultat? El resultat és evident: resulta que tenim dos forns, només, amb una capacitat limitada de cremació i, què passa amb tot l'excedent que vostè no pot dir al ciutadà que l'ha de cremar?, idò l'únic que pot fer vostè és fer un gran magatzem de fems, bosses i bosses de fems, sempre que l'Ajuntament de Palma el deixi, que hauria de besar per allà on trepitgen els seus peus, clar! El que vostè no pot amagar a la gent és que vostè no ha estat capaç de planificar -i miri el que li dic- de planificar el problema del fems; el problema del fems s'havia de planificar, s'havia de preveure, s'havia de preveure que no es cremaria...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

...s'havia de preveure que els dos forns no bastaven per cremar els excedents, i això dir-ho a la gent i dir-li: "Escoltau, d'aquí a dos anys necessitarem cremar fems perquè el fems estarà amuntegat a son Reus, i clar, produirà pudors, produirà perills, produirà efectes nocius", i el que és més greu, cobren la taxa d'incineració i a més no incineren. Això s'ha de dir clarament a la gent, i qualsevol persona que vagi a son Reus ho veurà. S'han de planificar, les coses, s'han de solucionar abans que passin, però sempre dient la veritat al ciutadà.

I vull acabar, precisament, amb dues qüestions. Una és que vostè vegi que..., vostè recorda el Sr. Barea, no és ver?, vostè recorda el Sr. Barea; idò, miri, en el seu partit també hi ha Bareas, i resulta que efectivament ha arribat a les meves mans un document intern de treball, que són les criteris per al Pla territorial parcial de Mallorca: Consell Insular de Mallorca, (...), document intern de treball. No és res greu, no es preocupi, no ve més que a constatar el que jo li dic. I vostès, en aquest document intern, intern, efectivament parlen de la correcció del model, i parlen de la proposta del nou model territorial. I vostè diu: "En aquest sentit, l'anàlisi-diagnòstic de l'avanç de les Directrius d'Ordenació Territorial constitueixen un punt d'inflexió en l'anàlisi de les tendències i la concreció del model de desenvolupament per al segle XXI. Les Directrius d'Ordenació del Territori són de gran importància com a instrument marc de l'ordenació del territori que, de manera formal i legal, substituirà el Pla provincial i serà el cos legal de màxim rang per a l'ordenament. El diagnòstic i la proposta del model territorial s'inscriuen en la corrent de consens que, tot i ambicions i opcions disperses, fins i tot a vegades confrontades, semblen confluïr en les línies bàsiques d'un desenvolupament sostenible".

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Quetglas, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Vagi alerta, Sr. Quetglas, que es descobrirà qui és el Sr. Barea.

(Aldarull a la sala).

I acab. Sr. Antich, miri, la societat balear jo crec que fins ara, i avui encara, subsisteix, creu que subsisteix a certs punts on defensa de forma general la necessitat d'ordenar el creixement. Nosaltres defensam aquesta necessitat, compartim aquesta necessitat amb la nostra societat, ens sentim responsables del benestar que hem generat avui, però també ens sentim responsables de garantir el benestar per al dia de demà, i per això creim que és imprescindible, efectivament, ara posar les fites per garantir aquest creixement el dia de demà. De la mateixa manera que nosaltres ens sentíem responsables, i ens en sentim, del creixement turístic, del creixement econòmic, de la creació de llocs de feina, en part, i que vàrem ser capaços en el 88 i en el 89 de fer aquesta reconducció del model cap a un model de qualitat, avui nosaltres apostam també per aquest canvi de tarannà, apostam per aquest model de creixement que pugui garantir el que tenim avui, el que hem aconseguit avui!, miri, ja no li dic el que tenim, sinó el que hi ha, perquè la gran diferència és aquesta, la gran diferència és que vostè, com que ve aquí i em diu: "És que carreteres", ja estan fetes; "és que allò altre", ja està fet; "és que no farà el REP", és que el REP està fet; què ha de fer, vostè?, vostè no té altra solució en aquests moments que dir que les Directrius d'Ordenació, que són aquest pacte del creixement, aquest pacte del territori, tampoc les farem; però la gent ja està escalivada, i quan la gent del carrer sent que vostè diu que no farem una cosa és quan precisament diu: "uep!, idò això va de debò; si el PSOE diu que no la faran, això vol dir que la faran i la faran bé per al bé dels ciutadans d'aquestes illes".

Moltes gràcies.

(Rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la seva portaveu, Sra. Maria Salom.

Té vostè 30 minuts.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Intentaré no exhaurir el temps amb la meva intervenció.

Senyores i senyors diputats, el president del Govern va pujar ahir a aquesta tribuna, ahir dimarts, per fer-nos un resum de quina ha estat la seva gestió al front del Govern, per resumir quin ha estat el balanç d'aquest darrer any al front del Govern del Partit Popular. Jo, com a portaveu del Grup Parlamentari Popular, que dóna suport al Govern, vull destacar, sense cap matís i sense cap reserva, que sentim una satisfacció molt clara i molt marcada per una gestió política, per una gestió econòmica i per una gestió social que consideram que són òptimes. I dic més, la política del Govern balear ha estat la millor prova de la defensa dels interessos de la col·lectivitat, enfront d'altres grups polítics que, tot i que no deixen de reivindicar per a ells temes com l'educació, temes com la sanitat, temes com el transport públic o l'assistència social, són ells els que han duit aquests serveis públics gairebé a una situació catastròfica.

El Grup Parlamentari Popular, i crec que tota la societat, recordam perfectament que quan vostè va arribar a la presidència del Govern va posar com un lema, va arribar sota un principi que va fer públic i que va repetir tota una sèrie de vegades: que volia fer feina, feina i feina per solucionar els problemes de la nostra comunitat i, a més, va afegir que la transparència seria el principi rector de la seva gestió, i avui crec que tots nosaltres no hem de fer un acte de fe respecte a les seves paraules, avui l'equip, tot aquest equip que governa a la Comunitat Autònoma pot presentar i presenta un balanç del que efectivament ha fet aquest govern, i crec que és molt difícil concebre que es pugui arribar a superar en intensitat i en qualitat una gestió com aquesta, una gestió plena de diàleg, plena de sentit de la responsabilitat, plena de transparència i també una gestió plena d'eficàcia, i no vull que aquestes paraules sonin buides o que aquestes paraules sonin a tòpic, vull concretar i així ho passaré a fer durant una sèrie de minuts.

El Grup Parlamentari Popular en primer lloc vol aplaudir la postura del Govern balear de corregir el model de creixement de les nostres illes. En contra del que es defensa des de postures radicals, no es tracta d'acabar amb un model que ha funcionat més o manco bé durant tota una sèrie d'anys; no es tracta, tampoc, de canviar creixement per pobresa, per aturar tota perspectiva de futur. El Grup Popular constata amb satisfacció i dóna suport al president Matas quan planteja la necessitat de corregir la direcció del nostre futur, i això ho podem fer amb l'autoritat moral, amb la força que ens dóna saber que va ser el mateix Partit Popular que va canviar el model de creixement turístic, quan va apostar per la qualitat en lloc de la quantitat, i ho feim també amb l'autoritat que dóna saber que farem aquest canvi, com vostè ha promès, des del diàleg, des de la negociació i des del respecte a l'estat de dret. El Grup Popular, Sr. President, li dóna tot el seu suport i li demana que no faci com a altres partits: que amb l'objectiu que demà al matí els diaris diguin que són els més proteccionistes, arrasen els drets dels ciutadans i de persones que en un moment determinat han fet un esforç per comprar una casa.

El Grup Popular reconeix, com ho fa -crec- la major part de la nostra societat, que la tasca de canviar el model de creixement, de les correccions que s'han d'introduir, ha de partir de l'estima a la nostra terra, ha de partir del respecte al nostre medi ambient, i això, evidentment, és difícil, és complicat i exigeix dosis importants de diàleg i de temps. Però també tenim clar que només un govern com aquest, un govern que ha encarrilat el problema de l'educació en un parell de mesos, un govern que ha resolt el futur sanitari, un govern que ha aconseguit un règim especial per a les nostres illes, un govern que ha aconseguit un pla de carreteres que crec que en pocs mesos es podrà notar ja a la nostra comunitat, un govern que ha estat capaç de sortir endavant de reptes tan transcendents, només aquest govern té l'autoritat moral, el sentit de la responsabilitat i l'empenta per dur endavant aquesta tasca.

I ja, senyores i senyors diputats, per sorpresa i estupor dels grups de l'oposició -que n'han quedat poquets- quan ningú demanava que hi hagués una aturada en el tema del creixement turístic, el Govern que vostè presideix va fer possible un acord entre tots els sectors implicats per reconduir el creixement turístic cap al tema de la qualitat, i en aquest cas tots els senyors diputats de l'oposició ens digueren de tot, criticaren el nostre grup parlamentari i el seu govern per aquesta mesura. N'hi havia que deien que això ja ho deia el seu programa electoral. Sembla ser que ho havien oblidat, perquè mai no ho havien proposat en cap iniciativa parlamentària. I n'hi havia d'altres que deien que tot això serien mentides. La decisió del seu govern, Sr. President, la decisió de tot el nostre govern, creguin-me que va collir l'oposició amb el peu canviat, cosa que crec que passa ara en tema d'ordenació del territori. Ara, quan les Directrius d'ordenació del territori arriben al darrer moment de la seva tramitació, quan ja som ben a prop d'una llei que reguli i coordini el futur, vostè anuncia que això ha de passar per negociar i per reconduir el tractament del sòl. I resulta curiós, però és ara, tres anys i mig després d'haver arribat tot un conjunt de partits al front de la institució del Consell Insular de Mallorca, quan els partits que integren aquest pacte d'esquerres descobreixen que han d'actuar ràpidament, que han de fer passes, i això ho fan després que en aquests darrers mesos han aprovat tot un caramull de projectes que suposen milers de places turístiques i d'allotjaments nous. Es decideixen urgentment ara a aturar aquest creixement, i clar, i ho fan amb una petita excepció, que indica en certa manera la seva gran "valentia", deixen a fora, com deia el president, Calvià, i deixen a fora Marratxí, dos municipis que crec jo que a nivell urbanístic són un escàndol. I també deixen a fora Sóller, i Banyalbufar, i qualsevol altre municipi regit per qualcun d'aquests partits del pacte d'esquerres que governa al Consell de Mallorca.

Deia, Sr. President, un polític d'aquests partits de l'esquerra "en un mes aturarem totes les urbanitzacions". Uns dies després es reuneixen amb un dels seus batles, i davant les amenaces d'aquest, surt dient "aturarem tot el que afecti la costa", però, clar, també el PSOE té municipis costaners, i a la fi surt un resultat que jo crec que és la vergonya de la història urbanística, una moratòria urgent, perquè, clar, havia de frissar més que la moratòria que havia anunciat el Govern, que no afecta Calvià, que no afecta Marratxí i no afecta cap municipi del PSM, i és en definitiva, crec jo, un tripijoc per satisfer tots els membres de l'oposició, que en aquest cas estan al Consell Insular de Mallorca.

Sr. President del Govern, està clar que des d'aquests supòsits cregui'm que no es pot governar amb seriositat, no es pot dur endavant una política seriosa, i des del Grup Popular aquí li vull fer arribar un missatge: governi com havia previst, governi com ha fet sempre, perquè amb aquest estil de gestió a què ens tenen acostumats al Consell només es genera desprestigi, el mateix desprestigi que han creat quan no varen ser capaços de mantenir la paraula en la pujada de sous als funcionaris, el mateix desprestigi que es va crear quan no varen ser capaços de gestionar el tema de la incineradora o el tema dels menors, o el mateix desprestigi quan ens trobam que han emprat més de tres anys per descobrir que els fems no desapareixen així com així, el mateix desprestigi que ha suposat la covardia política quan no han acceptat les competències en matèria de turisme o en matèria de transports, competències aquestes que suposen en molts de casos haver de posar sancions, i no només posar-se medalles, que és el que els agrada.

Vostè, Sr. President, ha fet un repàs a la política del Partit Popular en matèria sanitària. És cert que l'acord que soluciona el problema global és molt recent, i que tothom ho té present, però jo vull destacar d'aquest acord tres punts que crec que són importants: primer, que les Illes tendrem en uns anys quatre hospitals públics totalment nous, el de Manacor que ja està en marxa, Palma 2 que ja hi ha les obres, i el de Menorca, i el del meu poble, l'hospital d'Inca; segon punt, que el problema humà dels treballadors de la sanitat balear crec jo que inicia en aquests moments la seva solució; i tercer, que tots els territoris de les Balears comencen a ser tractats de la mateixa manera. I vostè no ha destacat massa la creació de la primera comissió mixta per resoldre els problemes de la sanitat a nivell insular, i jo des del Grup Popular ho vull ressaltar, perquè crec que és un tema prou important.

Una altra qüestió que vostè tractava al llarg del dia d'avui i d'ahir matí era el tema de la gestió educativa, les competències en matèria d'educació, i hi ha un tema que des del Grup Popular vull destacar, i al qual vostè no ha fet cap esment, i és que hi ha molts de membres del Partit Socialista vinculats al món educatiu que ens han fet arribar el missatge de suport respecte de la gestió que fa el Govern balear en matèria d'educació. I dic això i ho vull destacar per dues qüestions, una per la bona gestió que crec que des del Partit Popular tant el Govern com el conseller estan duent, i l'altra per l'honestat de molts de ciutadans que evidentment sense compartir els nostres plantejaments polítics són capaços de reconèixer quan un adversari polític, com en aquest cas el Partit Popular, du a terme en una qüestió concreta com és l'educativa una política correcta, una política encertada. I ho dic també perquè els membres de l'oposició entendran així per quina raó un 45% dels votants del PSM o un 50% dels d'Esquerra Unida valoren positivament l'acció del Govern balear. Evidentment valorar positivament l'acció o la gestió del Govern balear no implica que a les pròximes eleccions canviïn el seu sentit del vot, però vol dir que quan demanen a qualcú què opina del que fan, diuen "aquesta gent gestiona correctament uns doblers públics", i això vol dir una cosa que crec que més important, Sr. President, i és que la seva política és la política del president del Govern de les Illes Balears, i no tan sols la política del president del Govern del Partit Popular. Aquesta crec que és una matisació important.

També al llarg d'ahir de matí i al llarg d'avui hem xerrat de la gestió en matèria social. Crec que aquest ha estat un dels punts més remarcables de la seva trajectòria al front del Govern. Ho ha estat pel que fa a la política de persones majors, per les mesures per potenciar la sanitat, però també per ajudar els marginats, amb polítiques d'habitatge que cap administració de l'Estat ha aplicat fins ara, i amb polítiques d'assistència que suposen, crec que per part de tots, un gran esforç a nivell pressupostari. A més els ciutadans de les nostres illes podem dir que tots amb els nostres doblers pagam un hospital a Dominicana, que pagam una sèrie de serveis al Perú, i a Hondures, i a Brasil, i a Cuba, i a l'Índia, i a Argentina i a Rwanda, i tenim un programa per als saharauis, i per a les dones de Bòsnia, per exemple. Per tot aquest esforç que ha donat com a resultat una millora de la qualitat de vida de molts de ciutadans, el Grup Popular li vol manifestar el nostre suport.

Però, Sr. Matas, jo diré una cosa que vostè crec que no ha plantejat com toca, segurament per evitar crítiques demagògiques dels partits de l'oposició. Vostè no ha dit, però tot ciutadà ho veu, que la principal ajuda a la millora de la qualitat de vida que ha fet el Govern ha estat impulsar el desenvolupament econòmic, i gràcies a això enguany només un 4,4% de la població, el límit que es considera de rotació, ha quedat sense ocupació. Més de 45.000 persones que fa tres anys que no tenien feina, avui tenen un lloc de treball. I crec que també podem dir que tots els sectors socials tenen activitat i tots funcionen crec que més o menys d'una manera raonable.

Políticament vostè deia a la seva intervenció de fa un any des d'aquesta tribuna, que les Illes havien crescut més el darrer any que en tota la seva història; i tenia raó. Fins i tot avui, un any després, hi ha moltes autonomies que encara no gestionen les competències en matèria educativa. Avui els ciutadans de les Balears es troben a pocs mesos de fer la primera declaració de renda de la història de les Illes Balears, a la mateixa vegada que la majoria de les comunitats autònomes d'Espanya, excepte el País Basc i les autonomies socialistes, on es podran pagar doblers que queden aquí, i amb uns tipus fiscals -i això només passa a la nostra comunitat- inferiors a altres indrets. I tot això crec que és mèrit d'una gestió, una política encertada que du el Partit Popular. Les Balears serem la primera autonomia d'Espanya de l'article 143 que cogestionarem la sanitat pública, i serem una autonomia homologable en tot a les autonomies del 151 quan tinguem la reforma del nostre estatut d'autonomia aprovada.

I clar, mentre n'hi ha que es dediquen a xerrar, el Govern balear amb la seva gestió ha anat, passa a passa, tira tira, construint crec que una autonomia que s'ha sabut guanyar el respecte d'Espanya i de tot el Govern central, que ha fet enguany els pressuposts més generosos que mai s'havien fet a les Illes Balears. Evidentment això vol dir que ho tinguem tot aconseguit, no vol dir que puguem fer ja els cans amb llonganisses i partir; però vol dir, això sí, que hem fet passes concretes dia a dia, passa a passa, per anar cada dia millorant les nostres infraestructures, anar millorant les nostres infraestructures, anar millorant la qualitat de vida a la nostra comunitat autònoma.

El nostre grup, el Grup Popular, vol destacar de la seva gestió dues grans línies d'actuació, que han suposat, jo crec, un impuls important per a la creació d'aquest sentiment de poble: una és la comercialització dels nostres productes, i l'altra és la recuperació d'una part important del nostre poble com és l'emigració. Quant a la comercialització dels nostres productes, productes d'aquí, de la nostra terra, avui podem dir que hi ha empresaris de les Balears que venen els seus productes arreu de tot el món, avui hi ha tot un grapat de productes agrícoles, productes de la bijuteria o de les nostres sabates, que es venen arreu de tot el món. Això és l'inici d'una expansió que ens permetrà construir poc a poc, dia a dia, un poquet més la nostra terra i la nostra personalitat com a poble. I la segona qüestió era la de recuperar una part del nostre poble, tal vegada la part que ha patit més la nostra pobresa, que és tot el món emigrant, són aquests ciutadans de les Illes que han hagut d'anar-se'n a altres terres, i que crec que en aquests moments des del Govern balear s'està duent una política seriosa, d'intentar ajudar-los, d'intentar apropar-nos un poquet més a la seva problemàtica, i jo crec que aquest col·lectiu està agraint la feina seriosa que des del Govern es du a terme en aquests moments.

I per tot això, Sr. President, membres del Govern, senyores i senyors diputats, per la seva política social, per la seva política de potenciació de les nostres illes, per la seva acció per intentar aconseguir més finançament, més doblers per a la nostra comunitat, per la seva política econòmica, per la seva gestió, per la transparència que ha demostrat vostè i tot el seu equip, per tot això el Grup Popular li vol manifestar el seu suport a aquesta gestió. Però és un suport que es genera al carrer, que es veu a les enquestes, que s'aprecia crec que cada dia, que es toca als hospitals, a les escoles, als barris on arriba el Pla Mirall, a tot arreu.

Només, Sr. Matas, des de la subjectivitat que normalment acompanya els polítics d'aquí, de l'oposició, es poden escoltar certes crítiques com les que hem escoltat al llarg del dia d'avui. Però, Sr. Matas, aquestes crítiques cregui'm que no es corresponen a la realitat. Responen més bé a la necessitat que tenen molts de polítics que haurien de ser aquí i que no hi són, d'intentar destruir per poder existir, i unes polítiques encaminades a l'autojustificació del seu propi electoral. El nostre grup el vol animar a continuar endavant. Crec que du el camí encertat, i que així el poble de les Illes Balears li reconeixerà d'aquí a una sèrie de mesos. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, Sr. President.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, Sr. Marí, contengui a les dotze i busques del vespre tanta eufòria acumulada.

Vol fer ús de la paraula, Sr. President? Té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Vull agrair aquest torn d'intervenció de la portaveu del Grup Parlamentari Popular, que jo crec que ha dit coses importants, i que sobretot per a mi tenen un significat especial i de concreció respecte del que ha estat l'essència de la nostra actitud al llarg d'aquest any, un mica passar comptes, que volem passar aquí, en el Parlament, i naturalment quan sigui el moment davant els ciutadans, d'allò a què ens vàrem comprometre i d'allò que realment hem fet. D'això és el que volem que ens passin comptes. Nosaltres amb la nostra feina, amb el nostre programa, amb els nostres objectius, sempre hem aconseguit estar identificats amb la part més nombrosa de la societat de les Illes Balears. Esper i desig que així sigui. Moltíssimes gràcies a tots els altres portaveus per les seves intervencions, i naturalment a tots vostès per la seva paciència. Gràcies.

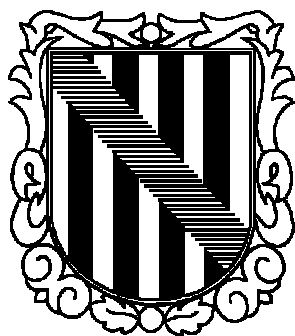
(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Conclòs el debat, es comunica als grups que poden presentar propostes de resolució davant la Mesa del Parlament de les Illes Balears, i tenen un temps de 30 minuts. Acte seguit, es reunirà la Mesa per qualificar aquestes propostes que siguin congruents amb el debat, i després es repartiran als grups.

Per favor, un momentet. El plenari començarà demà a les deu i mitja del matí amb la defensa de les propostes de resolució per part de tots els grups, i finalment es farà la votació de totes elles.

S'aixeca la sessió, i moltes gràcies

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA